

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) Author(s):	Harder, Henrik
Titel Title:	<u>Henrici Harderi Epigrammatum libri tres.</u>
Alternativ titel Alternative title:	Epigrammatum libri tres.
Udgivet år og sted Publication time and place:	Hafnø : apud Petrum Haubold : imprimebat Johannes Adolph Baxmannus, 1679
Fysiske størrelse Physical extent:	[4] bl., 135, [1] s.

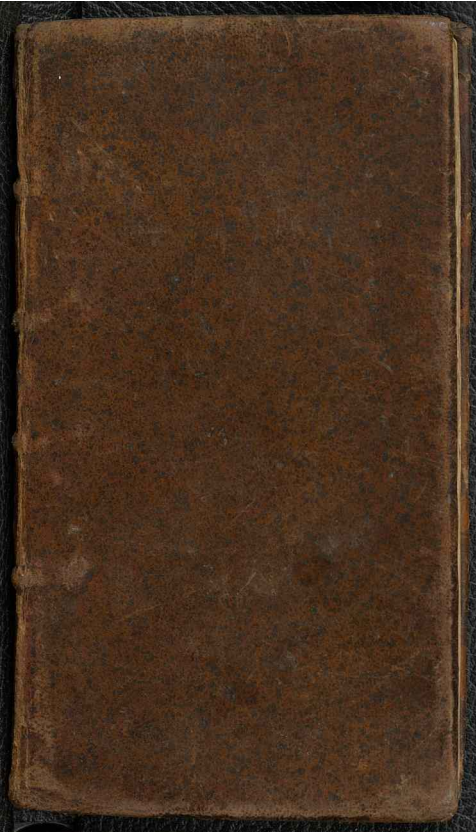
DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

3
18/6 = 6

53, - 44. - 8°

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 53 8°

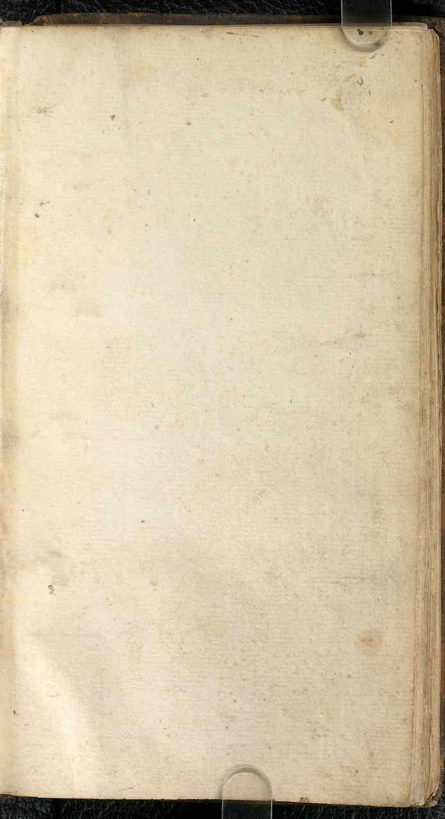

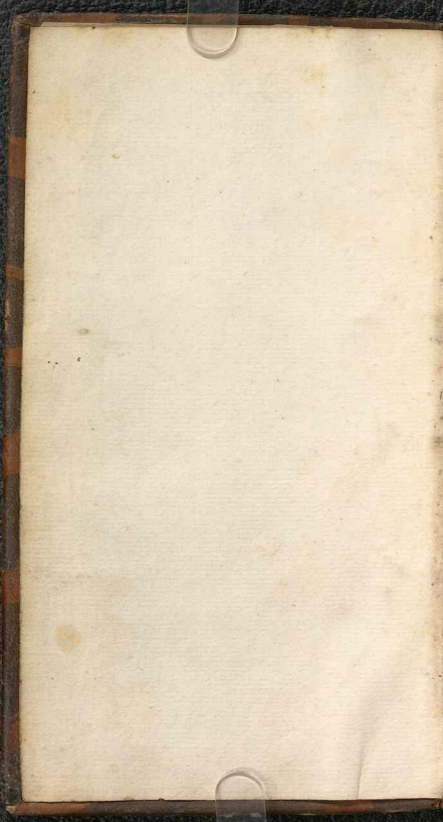
1 1 53 0 8 00180 7

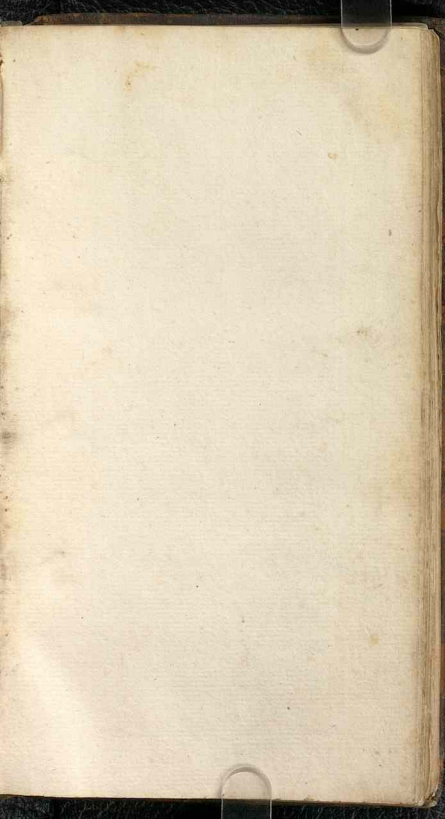

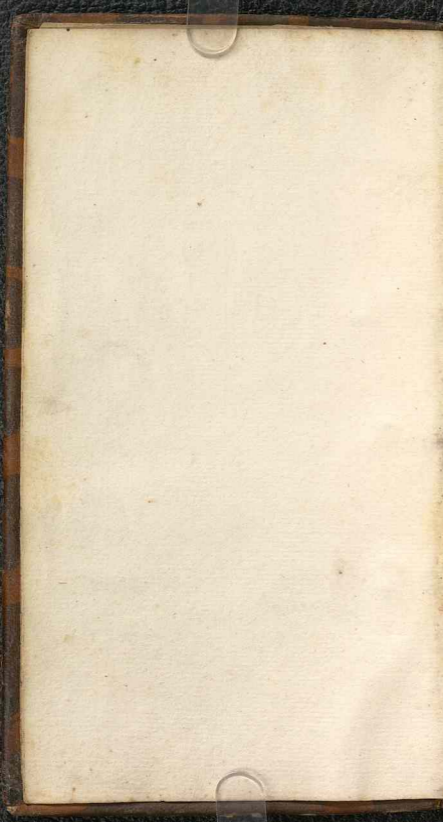
1262

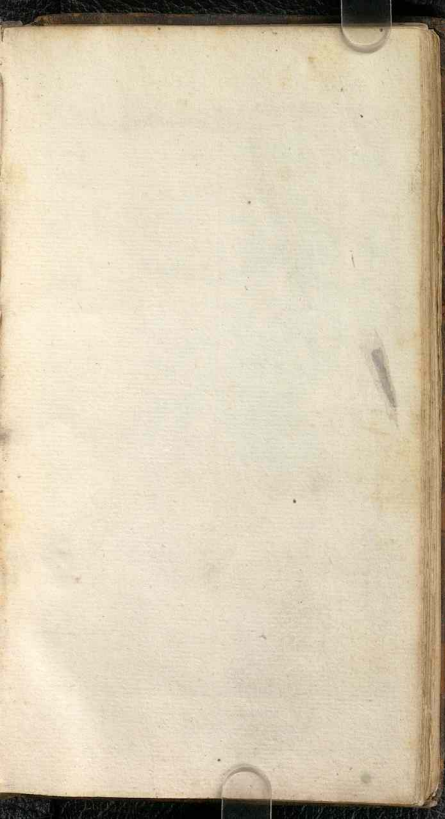

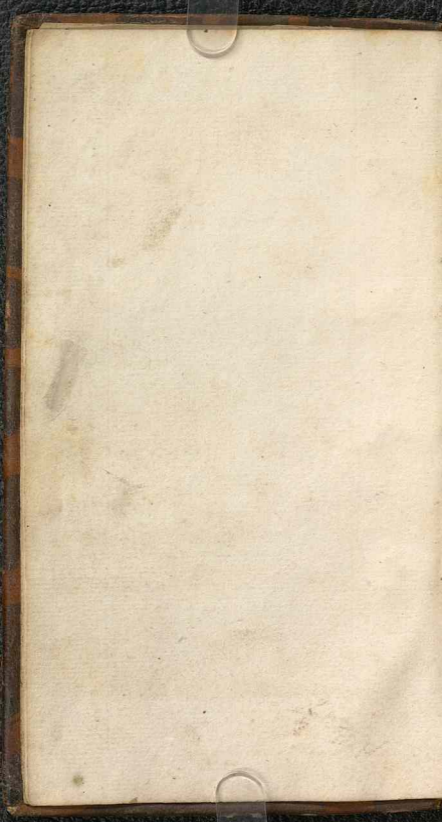

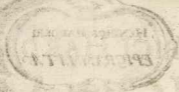

HENRICI HARDERI
EPIGRAMMATA

HAFNIAE Apud Petrum Haubold.

HENRICI HARDERI
EPIGRAM-
MATUM
LIBRI TRES.

HAFNIAE

Imprimebat JOHANNES ADOLPH,
BAXMANNUS,
M DC LXXIX.

W. Grunius
1692.

Approbatio.

Lectissima hæc Clariss. Viri Dni.
HENRICI HARDERI Epigram-
mata Musis propitiis nata sunt &
vibrantibus argutiis provocant le-
ctores, digna quæ publicis typis in
manus plurium perveniant.

Hafniæ 7. Februar.

Anni 1679.

OLAUS BORRICHIVS

PERILLUSTRI EXCELLENTIS-
SIMOQVE HEROI

OLAO ROSEN-
CRANTZ

BARONI DE EGHOLM ET
ENGGAARD EQVIT. AUR.
S. R. M.

Consil. intim. & Status Consiliario,
Colleg. Stat. & supremi Tribun,
Assessori.

GENEROSISSIMIS

CHRISTOPHORO
LINDENOVV

Dno. De Øregaard & Friisholt Reg.
Majest. Ad Reges Magnæ Britannia &
Sveciæ Alegato Extra-
ordinario, &c.

JANO ROSEN-
CRANTZ

Dno. de Farschou Reg. Majest.
Cancellariæ Consiliario & Præ-
fecto Niburgensi,

OLIGERO TOTTE

Dno, de Sevede Marvvinsholm
& Sortebrôdregaard &c.

MAGNO SCHEEL

Dno de Fusing Odden & Stensbeck
Reg. Majest. ad Elect. Brandenb. Ablegato
to Extraordinario; Reginae
Cameratio.

**PATRONIS DOMINISQUE SUIS
UT GENERIS SPLENDORE
SIC VIRTUTUM AC LITERARUM
LAUDE ILLUSTRISSIMIS
TRES EPIGRAMMATUM LIBROS
GRATA IN SE MERITORUM DOMI
FORISQUE MEMORIA
CUM PERPETUÆ FELICITATIS VOTO
SUBMISSE**

D. D. D.

Henricus Harderus.

AUTORI

De Epigrammatum Editione
gratulantur Amici

I.

Haud opus est hedera laudatis undiqve
vinis,
Nec præfixa libro disticha Momus habet:
Ad vinum facilis generosum confluit em-
tor,
Nec Momi linguam carmina docta ti-
ment.

CASP. KÖLICHEN Med. D.
& Physicus Civit. Hafn.

II.

Inter Hyperboreos vigilat tua Musa furores
Fæta, dicax, quanquam jura sub ense silent,
Non tamen illa filet: quo tempore cuncta videntur
In primum vere velle redire chaos,
Ipsa serenato vultu linguaq; diserta
In numeros certo cardine carmen agit.
Quàm vellem velle meriti fortuna noverca
Esse brevi faulrix imperiosa tuis.
Disceret ut tandem stupidos explodere truncos
Quæq; tibi est docta voce cathedra loqvi.
Sit votum factum! vicinas detur habere
Docte Poeta, lares, dulcis Amice, focos.

M. NICOLAUS BIORNSCOVIUS
Scholz Hafn, Con-Rector.

III.

Esto, sciant comitis sublimia dicere ner-
vis

Quos hodie in versu gloria prima manet;
At fere luxuries terrenæ crebra Camœnæ
est,

Qui cælo impellat pectora rarus erit.
O dispar Solymæ resonans in collibus Echo
Quam sacra Jessidæ voxque manusque
citat!

Pectine qui chordas sed pectore pulsat O-
lympum

Regis ad exemplum quis modo pulsat
ebur?

Tu gemina nos parte beas, **HARDERE;**
beati

Ætheris & docti pars quoque clara chori.
Vena cavernoso veluti salit excita colle
Torrida in Æthiopum pascua vena
means:

Sic tua Musa animum stimulis cœlestibus
effert,

Exhilarantque suis gaudia festa jocis:
Tu bene divisus studiis terræque poloque
Et poteris dici doctus & esse pius.

FRIDERICUS BRAND
Ecclesiast. Aulic-Nicop.

HENRICI

I.

HENRICI HARDERI
EPIGRAMMATUM
LIBER PRIMUS.

Cui argumentum ex Historia sacra.

Timor Domini initium Sapientiæ.

PIETAS.

ἀνάγκη.

PIA EST, SAPIET.

Principium Pietas sapiendi sed quoq; finis: ✕
Si pius es sapiens, si sapiens esto pius

Creatio Mundi.

Fit dicente Deo cælumq; solumq; salumq;,
Qui dicendo facit, quid faciendo potest?

Lapsus Adami.

Dum mala dum bona vult cognoscere, pec-
cat Adamus

Et quali exciderit conditione videt.

A

○ fore

O fortunatum nunquam suasi bona nosset?
Hac homines miseri cognitione sumus.

Heuæ mors.

Cur Heuæ de morte nihil sacra pagina
narrat?

An quia perpetuo vivere digna fuit?

De Caino desperante.

Non peccando Cain sed desperando pe-
ribat,

Non Deus huic veniam sed negat ipse
sibi.

Noah de arca sua.

Cum gravis immensum tempestas merge-
ret orbem, (erat

Non magis hæc navis quam mihi portus

De eadem.

Navis ab auriferis nunquam locupletior
Indis

Hac rediit cunctas quæ tulit orbis opes,

Ad conditores turris Babel.

Jam tumidas moles cæloq; minantia faxa
Orbis & audaces tollit ad astra gradus,

Heu stolidi! non quo vos ascendatis in astra
Sed quo descendat pœna, paratis opus.

Ad Sodomitas

Vestra polum versus quæ clamavisse fe-
runtur

Crimina cur quidam crimina muta vo-
cant?

De Lothi incestu.

Dum tenebris somnoq; jacet vinoq; se-
pultus;

Hunc sobolis fecit non sua culpa reum;
Perversi natura nefas exhorruit ausus,
Obtulit hic vitium fæmina nempe viro;

Ejusdem Epitaphium.

Hic jacet uxorum genitor genitorq; ne-
potum

Tam suus ipse gener quam suus ipse so-
cer,

Uxorum affinis, natorum avus & Pater idem,
Hem quantum est unum nomen habere
bonum!

Uxoris Lothi Epitaphium.

Quæ Sodomæ cladem lapsosq; e nubibus
ignes

Effugiens mihi met sævior igne fui,
Hic sto non jaceo; levitas hanc improba
pœnam

Poscit & insulsam sic sapuisse jubet;

Tu ne terra gravis mihi sit ne posce viator,
Sed mage ne terræ sim gravis ipsa meæ.

Hagar in eremo.

Scilicet hanc, in spem te, nate, miserrima
Mater

Edidit ut gelidæ gutta deesset aquæ.
Urimur & siccæ torret sitis arida fauces,
Te sitis interimit, me sitis atq; dolor.
Absit ut hos oculos faciam spectando nocentes,

Sit satis heu! gemina posse perire nece,
Hic dilectæ jace; procul hinc procul impia
Mater

Auferar, ut fierem sæva coegit amor.

DE ABRAHAMO

Filium immolaturus.

Ipsæ suam genitor prolem mactare jubetur,
Obsequiumq; parat,
Obsequium usq; adeo potuit placuisse Tonanti,

Nollet ut obsequium.

JACOB ἀνείρε. ACIBO.

ESAVUS — SÆVUS.

Jacob loquitur:

Esuriens jus omne suum mihi vendit Esavus,

Nec malè compensat fercula nostra Pater.

A gemino fors aucta CIBO mea, meq; Ju-
betur

Esavus, sævus sit licet, esse minor.

JACOB Deceptus

Ad Socerum.

Hac servus mercede fui? sic præmia solvis?

Sic focer heu servas insidiose fidem?

Redde mihi emeritos, vir perfide, redde tot
annos;

Sola fuit tanto tempore digna Rahel.

Quid tamen hanc aliam quid sperno deni-
que lippam?

Ipse ego quo duxi tempore cæcus eram.

RAHEL *Moriens.*

Me miseram! tanti non est evadere ma-
trem

Et numerare sui pignora multa tori.

Heu soboles, sine qua me vivere posse nega-
bam,

Me necat & votum damnat iniqua
meum.

Heu ingrate puer parienti vipera matri:

Siccine cum viva vivere matre nequis?

Nalceris atq; datam compensas funere vi-
tam

Hora eadem tibi fit dextra, sinistra mihi.

In Dinam Jacobi filiam.

It levis ut spectet peregrinas Dina puellas
Virgo, sed amissa virginitate redit.

Hoc retulit nimia levitate; cavete puellæ
Fiatis nimia ne levitate graves.

De eadem.

Dina peregrinas exit spectare puellas,
Sed levis amisso Dina pudore redit.
Si rediit sic Dina, quid illis denique fiet?
Quæ toties Juvenes ut speculentur eunt.

JOSEPH.

Cum inter fratres periclitaretur.

Heu cadit in fratres tantum scelus? hoc-
cine tutò

Hoc cælo fieri teste Deoq; potest?
Me miserum! cur non errare sinebat eun-
tem

Quisquis erat rectum qui mihi dixit iter?
Sic me jam reducem genitor fortasse vide-
res.

Non errasse meus maximus error erat.

Idem ad mercatores.

Sim vester potius: mihi mortem hæc tur-
ba parabat,

Si culpam cupitis noscere, frater eram.

Idem

*idem cum a Domina sollicitaretur ad
adulterium.*

Define, nec teneræ mulier pulcherrima
formæ

Nec sum ego blanditiis præda futuratuis,
Vel fugiens vincam, vestem trahis? ecce re-
linquo;

Tu tua jam nostra crimina veste tege.

JACOB,

Tunicam Fillii agnoscens.

Hæc certe hæc illa est nostri modo pignus
amoris,

Qui tulit hoc nostri munus amoris ubi
est?

Heu Josephus ubi est? nam si modo totus
abesset!

Nempe sed illius pars nisi fallor adest.

Quid maculæ & cruor hic? hæc nuncia lite-
ra venit,

Hic tua fata, puer, sanguine scripta lego.
Memiserû! mea sunt hæc filii crimina, ego te
Inmisi rabidis exposuique feris.

Jam maculata mihi pro nato vestis a metur;
Restat ut hanc lacrymis lumina nostra la-
vent.

FRATRES JOSEPHI

Patrem consolantes.

Parce Pater lacrymis tantas miscere querelas;

Non hic quem defles unicus, unus erat.
Parce pater nimio reliquos contemnere
luctu;

Nos quoque progenies & tua turba sumus.
Heu pietas! quantos proles ciet unica fletus!
Quid si jam reliquos hæc quoque fata tra-
hant?

Quare age care parens unum plorare per-
emcum

Desine, pro nostra funde salute preces,
Quodque potes superos ora ne quando fe-
ramur

Nos etiam luctus causa fuisse tui.

Æ Jacobum.

Quid fies funera filii Jacobe?
Vivit filius emtus haud peremptus.

*JACOB cum Josephum vivere
audisset.*

Vivere Josephum? pharias regnare per
oras

Josephum & lacrymas tot periisse meas
Credimus? an miseræ blanditur fama se-
nectæ?

Credimus & faciunt munera missa fidem.

Vivi.

Vivitio! Joseph; jam nos quoque vivere lætos
 Quid verat? at quantum nunc doluisse
 dolet?

Quam frustra doluisse juvat! dulcissime fili
 Te modo te vivo mors mihi munus erit:
 Te bene claudentur viso nec cernere quicquam
 Post tantum cupient lumina nostra bonum.

MATER MOSIS

filium expositura.

Crudeles pharii: teneros nova pignora
 natos

Perditis & nostra perditis illa manu.

Impie Rex cujus faciunt nos iussa nocentes:

Eheu quod miseras non satis esse fuit.

An quoniam pulchros metuit gens barbara
 foetus

Mergere, rem facilem matribus esse putas?

Ergo parve puer liquidum dabit unda se-
 pulchrum

Et nihil hos menses delituisse juvat?

Hæc te canna tegat, pereas dum flumine flu-
 men

Augebunt undis lumina nostra novis.

Adscribam tumulo: Jacet hic mandante
 Tyranno

Parvulus Amramides. culpa fuisse fuit.

M O S E S

Mare rubrum transgressus.

Vicimus & tumidum fugiendo stravimus
hostem,

Hunc, modo qui terram texerat, unda
tegit.

Credito posteritas: terra portuq; relictis
In medias ruimus, ne pereamus, aquas.

M O S I S Epitaphium.

Forte quis hoc jaceat tumulo scitare Via-
tor;

Hoc tumulo Moses non jacet atq; jacet:
Nemo scit & quivis jaceat qua parte sepultus,
Pro tumulo mundum vir sibi magnus
habet.

In terra tumuli non est locus, ille sepultus
Est tamen, est tumuli maxima terra loco.

A d S I S S E R A M

à femina Jael interemptum.

Victus & excedens acie fugis, illa cha-
rybdis,

Confugis ad Jael, hæc tibi Scylla fuit.

J E P H T E S.

Filie obvius.

Me miserum! tantine fuit sperare trium-
phum?

Hei mihi quos luctus filia lata moves!

Sic

Sic servat fortuna fidem? sic gaudet eodem

Marte foris hostem perdere nosq; domi?
 Scilicet infesto rorantia tela cruore
 In mea converti viscera vota jubent.
 Vota jubent, nihil hic aut nomen dulce parentis

Impedit aut soboli debitus obstat amor,
 Filia quid plaudis? vicit tuus hostis & hosti
 Pergis in amplexum prima venire tuo.
 Hæc pietas vetat esse pium, salve optima virgo.

Et Jephthem sed non credere redire patrem.

FILIA *respondens.*

Vota fidem poscunt, votum pater optime solve,

Et vili constet publica morte salus.
 Nec querere orbatus patriam qui servat adoptat;

Te vocitet pro me patria salva patrem.

S A M S O N

Edita inter Philistæos strage sitiens.

A teneris vestrum sitii, gens dira, cruorem,
 Nunc tamen accendit non levat iste sitim.

Hei mihi cur vici? jam vobis invidet hostis
 Qveis licuit forti procubuisse manu.

Ergo

Ergo summe parens nostro victoria constat
 Funere quam, vires te tribuente, tuli?
 Jam fitis insurgit stratosq; ulciscitur hostes,
 Nec patitur clara fundere voce preces.
 Affer opem, nequeunt jam guttura rauca,
 periculum
 Jam poterunt nostrum guttura muta
 queri.

Ad GAZÆOS

Quorum portas abstulerat Samson.

Ut maneat Samson portam clausam ære
 tenetis,

Ut maneat potiùs porta, tenete virum.

AD SAMSONEM.

*Robore miraculoso ab hostium laqueis se
 expedientem.*

Fortia vimineo religaris brachia nexu,
 Vimineos spernunt brachia firma dolos.
 Stuppea vimineis succedunt vincula nodis
 Stuppea discerpis robore vincla pari.
 Cincinnis clavisq; ligant, utrosq; revellis.
 Num quid adhuc hostis quod sibi speret
 habet?

Ah habet & si vimineos contemnere nosti,
 Famineos nexus, Vir generose cave,
 Abrumpis laqueos odium quos nexuit ho-
 stis,

Si sapis hos rumpas quos tibi nectit a-
 mor, Ad

Ad Eundem.

Cum in sinu Dalilæ tenderetur

Quid juvat hostilem roties superasse Cha
rybdin?

Quem nequirit laqueis hostis, amica capit.
Dum facit illa tibi quod fecit Scylla parenti,
Tunc tibi tunc verè Dalila Scylla fuit.

Ad Euudem.

Amisſis Crinibus captum.

Nil agis, amisso coeuntes robore nodos
Parce fatigata sollicitare manu.

Victus es invictus gladiis vinculisq; virorum
Fœmineis armis, forfice, fraude prece,
Formidat apriùs jam robora despicit hostis
Ereptisq; pilis non facit illa pili.

SAMSON.

Moriturus.

Hæc quoq; ferre Virum? timido gens per-
fida furto

Eripuit membris robora prima meis,
Eripuit lucem, nunc crimine pejus utroq;
Vult scelus & nostris lætior esse malis.
Atqui natus erā te perdere, dira propago,
Nec minus ut perdam nunc moriturus
ero.

Daveniam neq; sit Samson tibi, patria, tanti
 Ut tibi qui noceant tot superesse velis.
 Plena viris domus est dignum factura sepul-
 chrum:

Non cupiam tumulosplendidiore tegi-
 Ut pereant fractis arx me obruat alta co-
 lumnis,

Jam succumbendo denique victor ero.

H A N N A *sterilis.*

Ergone sollicitam semper me sacra Silohe
 Accipiet lacrymas aspicietqve meas?

Nec Deus aspiciet, semper ne occlusa dolebo
 Viscera, nec titulo digna parentis ero?

Da nomen tam dulce mihi, da pignus a-
 moris,

Hoc tibi pro gratæ pignore mentis erit:
 Quem dederis sacrabo tibi; nunc annue
 votis;

Et mihi si non vis, da, Pater alme, tibi.

S A U L L U S in Regem unctus

Ad Patrem.

Vidisti genitor natum, nunc aspice Regem
 Nunc alium patriæ cerne tuumq; pa-
 trem.

Non asinum reperi, reperi quodcunq; bo-
 norum

Possidet Hebræigens opulenta soli.

Erro

Error in has me duxit opes sceptroque beavit,
 Dum nobis errans bestia monstrat iter.
 Quid nunc invento genitor lætatis a fello?
 Utilior nobis perditus ille fuit.

G O L I A T H I

Epitaphium.

Ille palæstinis Dux formidabilis armis, 2
 Non veritus cœlo bella movere Gigas 2
 Hic jaceo pars trunca mei; non igne trifulco 2
 Non mihi fulmineo contigit ense mori: 2
 Frons fuit exitio lævi perfracta lapillo. 2
 At nisi cum perii frons mihi nulla fuit, 2

Aliud.

Contemptor ille cœli trux, lævus, minax;
 Moles tremenda timido, turris carnea
 Subito peremptus G O L I A T H fato hic jacet
 Morbum viator quæris? obiit calculo,

S A U L U S,

Moriturus.

Ergone se precibus mors implorata negavit?

Ergo venire mihi certa venire timet?
 Restat ut ipse meo lanem mea vulnera
 ferro,

Abfit ut hac madeat cæde prophana ma-

nus,

Si

Si puer officium trepidus fatale recusas,
 Auxilium nobis hic feret, ecce, chalybs.
 Corpora victores cædant vulgaria, Sauli
 Prostrati titulum non nisi Saulus habet.

Achitophel & Judas Ischariotes.

David Davidico nati de stemmate Christi,
 Achitophel Judæ vera figura fuit.
 Ad laqueum Achitophel Dominum quia
 prodere nescit,
 Ad laqueum Judas, sed quia prodit, abit.

Absalonis & Samsonis Comparatio.

Absalon ipse suis capitur moriturq; ca-
 pillis,
 Detonsis capitur Samson obitq; suis.
 Absalon amisiss poterat vixisse capillis,
 Servatis Samson saluus abire suis.

Ad Absalonem.

Non ornamentum capiti sed pondera ge-
 stans
 Diceris exuviis intumuisse tuis.
 Cum caperet propriis quercus te celsa ca-
 pillis,
 Quàm cuperes emtas tunc habuisse co-
 mas?

In Absalonem pendentem.

Quid

Quid mirum jam pœna malos si claudax
sequatur?

Aspice, pœna malos nunc quoq; manca
capit.

Achitophel pendens.

ACHITOPHEL ἀνάγχε HIC PATEO L

Hic pateo proprii monumentum triste
furoris,

Non mea commeritus marmor ut ossa
tegat;

Sum funus tumulusq; mihi pœnasq; Davidi
Exitio meritis conveniente dedi:

Perdidi ubiq; fidem cum nomine, sola sue
perstes

Quam de me facerem litera longa fuit:

SALOMON

Ad uxores.

Non Peor Isacidum meruit non Astharoc
aras,

Nec mea Niliacus templa prophanet Apis

Vos ego fidereo conceptæ semine formæ,

Vos, licet invidiant numina vestra, co-
lam.

Non placet hoc, vestrosqve Deos mavultis
adorem?

Parco, sed quamvis parco malo Deas.

B

Ma

Mater pueri de quo lis erat

Ad Salomonem.

Sic tribuis Rex cuique suum ? sic dividis
æquum ?

Hei mihi ! de vivâ quæstio prole fuit.
Dividat hanc gladio licet ? cadet utraqve
causâ,

Quique utrinque cupis nullibi justus eris.
Huic potius concede meam , Rex optime,
prolem ;

Vivat , & ut vivat desinat esse mea.
Nolo meæ quicquam sobolis, plenam opto
repullam.

Et precor ut mihi, Rex, quod precor om-
ne neges.

ELIAS ad rivum à corvo alitur.

Ecce sacer vates iussu requiescit ad amnē,
Et sua sed corvo prandia dante capit.
Quid metuas mens sancta famem ? cum ius-
serit æther,

Qui ferat innocuis fercula raptor adest.

Mortuus.

Tactis Elisæi ossibus reviviscens.

Viventi mortem defuncto debeo vi-
tam,

Me faciunt ludum vitaq; morsq; suum.

Sto

Sto, cado, sto; poterat morti me trade-
re vivus,

Reddere me vitæ mortuus, ecce, potest.

MANASSES restitutus.

Qvem modo præcipitem laxis turor egit
habenis

Et scelus & tectum relligione nefas;

Qvem cruor innocuus plateis effusus &
aris

Qvem soboles fecit sacrificata reum;

Impetro Manasses veniam: me liberat hostis

Dum capit & ferro crura manusq; gravat.

Dum tenet immotû nexu me carcer ahenò,

Tunc moveor justum confiteorq; Deum.

Tunc moveor, tunc ille ferox per vincula
flector,

Dum quæ me prohibent flectere vincla
gero.

SEDECHIAS

Liberorum necem iutuens

Ad Tyrannum.

Ut moriar quoties morientia viscera spe-
cto,

Differor & post tot funera cæcus ero:

Nunc potius, truculente, oculos nunc eripe
lucem,

Eripe, sic mitis, pœnaqve munus erit.

Heu furor ! heu crudi clementia sæva Ty-
ranni !

Damnatus mortem flagitat , illa negat.
Nempe aliquid gladiis flammisqve rotisq;
scaphisq;

Pejus habet rabies ingeniosa , moram.

Idem cum oculis Privaretur.

Perdere jam superest mea lumina ? parcite
ferro ;

Hoc faciet ferri lacryma fusa loco.
Eripitis lacrymas ? melius lugere docetis,
Nam fieri hæc solo sanguine fata decet ,

In HAMANNUM.

Majores altis fiunt de montibus umbræ,
Fit tecum fastus major , Hamanne,
tuus.

Sed cave ne duplicet tibi gratia Principis
umbras ,

Umbras cum duplicat Phœbus , Haman-
ne, cadit.

Ad eundem.

Nil nisi ventus erit tibi gratia Regis & aura:
Inflat enim Regis te favor ille tui.

In eundem Mardochei loco suspensum.

Unicus ut pereat nequirit gens tota perire,
Vivat ut hæc , melius Vir perit unus
Haman.

JU-

JUDITH

Holofernem trucidans.

Tempus adest uno patriam quod liberet
 i&u

Affyriumque suo dividat ense Ducem.

Jam sexum dedisce tuum, manus: occidat
 hostis,

Et commista suo sanguine vina vomat.

Cor mihi donasti, quod nunc peto, mollis
 amator:

Da caput, hæc voti summa caputque
 mei est.

In fugam Affyriorum

En fugit abjectis trepidans exercitus armis:

Imperioque Ducis consilioque caret.

Spes decollato decollat Principe, plantas

Consulit, ἀκίφαλον dum videt esse caput.

SENES *lascivi:**ad Susannam.*

Quæ nullo dare teste potes da gaudia
 nobis,

Aut dubitas nobis si dare, fume tibi.

Nec tu canitiem nec amorem sperne fe-
 nilem,

Nec tenues vires, venimus, ecce, duo.

SUSANNA

Ad Senes.

Non pudet æterna canos aspergere labe?
 Non pudet hac famam labe notare
 meam?

Monstra senum! non hic amor est, insana
 libido est,

Quam furor è stygii suscitatur igne rogi,
 Hic ut in irrigvis se mundet & abluat undis
 Non ut commaculet nuda Susanna sedet.
 At neq; fraude minisve labat mens integra,
 spernam

Tectos nuda, viros fœmina, sola duos.

Ad Eosdem

Cum educerentur lapidibus obruendi.

Bini, monstra, Senes, probrum senectæ,
 Impuri duo fomites amoris:

Vobis iste pilis vigor subistis?

Illa sub nive tantus ardet ignis?

Vos pulcherrima forma vos venustæ

Incendisse decor potest Susannæ?

Vos eburnea colla vos papillas

Genarumqve rosas manu trementi

Attrectare juvabat & salacem

Ævo vincere debili juventam?

At non sola fides pudorque castæ

Per vos sollicitatur, ipsa fama
 Per vos vita periclitatur ipsa.
 Instat debita pœna, vosqve vulgus
 Ut plectat lapidem movebit omnem.

Lux veritatis.

Sermo Dei Lux est & lux Deus ipse vocatur,
 Spectari hæc illa lux sine luce nequit.

FIDES & AMOR.

Non amor, una fides in cœlum ducit, at x
 illuc
 Non tamen ipsa fides sed venit unus a-
 mor,

ORA & LABORA.

Ut felix sit opus tuum, precare,
 Ut felix sit opus tuum, labora.
 Ceu nil proficerent preces, labora,
 Ceu nil proficeret labor, precare.

Ad ZACHARIAM

De JOHANNE nato.

Incipe qui longum tacuisti denique fari:
 Jam vocem conjux Elisabetha parit.

De Officio Johannis Baptista.

Nunciat optatâ populo Baptista salutem
 Appropere, viam præparat ille via,

Ad CHRISTUM

Nocturno tempore natum.

Nasceris in mediis, ô lux mea Solque tenebris,

Nox fugit insolitum nescia ferre jubar.

Cum medio tegit ora die Sol mœsta minatur,

Sol noctu visus lætius omen erat.

Ad Eundem.

Te nato nova stella nitet, res mira relatu
Sidereas orto Sole venire faces.

Homo lapsus & restitutus.

Dum male prandet Adam pulchrisque expellitur hortis,

Nos avulserunt crimina nostra Deo.

Dum Deus humanos, nos ut juvet, induit artus,

Conjungunt nobis crimina nostra Deum.

Nomen JESU.

Omnia debebã neceram solvêdo futurus,
Hoc nomen nomen me facit esse bonum.

Ad beatam Virginem

De Christo nato.

Cùm sub te lateat, cùm te compleverit ille,
Sis-

Sisqve, licet major visa fuisse, minor;
 Sol puer & merito tu, Virgo, Luna voceris,
 Ille tamen crescit, tu quod es ante ma-
 nes.

MARIA ἀνάγε. MIRA. A.

Nepenitus sis mira, parens ignara mariti,
 Qui facit & nil non est potis, alpha
 facit.

(DEUS α & ω)

MARIA ἀνάγε. AMARI.

Nostra Maria Venus non orta mari sed
 amari

Dignior & melior quam Venus orta mari.

Ad B. V. Mariam.

Admiranda Patris genitrix & filia nati,
 Quotquot erant matrum maxima,
 prole minor:

Magna parens, sexus ignara virilis & ipsum
 Fœcunda pariens virginitate Deum.

Naturæ mundi que stupor cœli que voluptas,
 Et dare quæ potuit gratia plena bonis:

Te stupeo, celebros, laudo, cano, miror, ho-
 noro;

Sed colo (quis culpet?) quem colis ipsa,
 Deum.

MAGI ex Oriente

Ad Christum.

Accipe, parve puer sed sic quoque maxime
Regum,

Parva sub eoo munera nata solo.

Arrides, blandoque probas pia munera vultu?

Ah satis est, grates accipiendo refers.

Ad Magos ex Oriente.

Vos pueræthereus stella latitante latebat,
Postea vos auxit lux nova luce nova.

Magnus honos! fateor, cælo Duce quærere
Christum,

Sed tamen & noster sic sibi constat honor:

Vos ad quæsitum deducant astra puellum,

Dum nos inventus ducat ad astra puer.

Ad JOSEPHUM

De Herodis insidiis in somnis admonitum.

Insidias vobis vatri struit ira Tyranni,
Insidias somno, tu monitore fugis.

Quem metuas Vir sancte? quies cui detegit
hostem,

Et contra insidias excubat ipse sopor.

RAHEL plorans.

Innocuos, teneros & adhuc à matre ru-
bentes,

Cruore factos proprio

Aspi-

Aspiciam & lacryma cessem manante la-
vare

Vani capax solatii?

Parcite nec lacrymas dulces prohibete so-
rores

Nil profuturas fundere;

Nil ago tot lacrymis? hoc ipsum perdita
plango

Tot lacrymis quod nil agam.

Ad HERODEM,

De Johanne.

Nuncius æthereâ Johannes missus ab aula
Aula docebat in tua;

Innocuum perimis; non hoc cæloq; Deoq;
Est nuntium remittere?

Ad NICODEMUM,

Joh. 3.

*Quomodo potest homo nasci quum sit senex? num
potest in ventrem matris suæ iterum in-
troire & nasci?*

Quod rogitas, quanquam stultum, Nico-
deme, videtur,

Posse tamen fieri resq; fidesq; docent:

Mater humus nostra est, in eam post fata re-
dimus, X

Concipit hæc vitæ nos paritura novæ.

Dives Epulo.

* **V**ivamus, focii, dum vivimus, utitur annis
 Qvi sapit & præsens quod finit hora
 facit.

Vivamus, vitæque brevis sit norma voluptas,
 Distribuat ludis hæc epulisque diem.
 Nil animo nil dulce gulæ ventriq; negemus,
 Dum fortuna nihil divitiæque negant.
 Terreat incerti fatuos formido futuri,
 Qvi capit in præsens quod sapit, ille sa-
 pit.

LAZARUS pauper.

Sordida luxuries & inexorabilis aula:
 Sic pateris vanas pauperis ire preces?
 Sic pateris, Vir dure, graves spernisque que-
 relas?
 Quodq; fames optat nostra perire jubes?
 Non epulas, fragmenta peto, fragmenta ne-
 gantur,
 Frustra precor, frustra: tollere frustra ve-
 tas.
 At quantum potuere juvant & putria lam-
 bunt
 Ulcera me meliùs pasta caterva canes.
 Aut hominum canibus misereri disce ma-
 gistris,
 Aut me, ne pigeat pascere, crede canem.

Ad

Ad PHARISÆOS,

De Christo etiam Sabbatho die ægros sanante.

Qvo Pharisæa cohors damnatis crimine
Jesum?

Hocine quod vestro pellit ab orbe luem?
An quia factorum sunt conscia Sabbatha?
nunquam

Iste prophanabit Sabbatho sacra labor
Sudorem damnate omnem damnate la-
borem;

Nullus ei est ægrum restituisse labor.

Ad Eosdem.

scizon.

Hic ille Jesus, voce dum fugat morbos
Curatque promptus, quos vel æstuans fe-
bris

Vel udus hydrops arida siti torret,
Stillansque membris omnibus ligat gutta;
Vel quos peredit, integraque semovit
A plebe lepra, quos vel aurium fugit
Vel lucis usus, quos & occupat toto
Exercitu sævisissimus stygis Princeps;
Hos dum focillat ille, sanat, expugnat;
Quid musfitatis gens iniqua doctorum?
Quid ista facta facta pulchra culpatis?
Per tot labores impiamque virtutem

Sper-

Sperni querentes Sabbathum Deo sacrum.
 Non iste spernit sabbathum labor, per quem
 Tot luce sacra desinunt laborare.

JERUSALEM JERUSALEM!

quæ occidis Prophetas & lapidas.

Ut perimas omnes, Majorum more, Pro-
 phetas

Omnem nunc lapidem moves.

Sipergis, veniet tempus quo deniq; nullus
 Hærebit lapidi lapis.

ZACHÆUS *resipiscens.*

Parvus homo sed pravus eram; monstra-
 vit Jesum

Arbor & injustam spernere jusfit hu-
 mum.

Accipio sub tecta Deum, justusq; probusq;

Utile suscepta damno salute nefas.

Ditior ut fiam cum paupere divido num-
 mos,

Deceptisqve lucrum reddere lucra puto.

Me juvat ipsa salus; felix mihi contigit arbor:

Hac didici fructus arbore ferre bonos.

FILIUS Prodigus

Ad Patrem.

Ah pudeat quemcunq; piget cognoscere
 mundum,

Quem

Quem juvat in patria consenuisse casa.
Me rapit externum generosior ardor in or-
bem

Quodque domi profit vult didicisse foris.
Consilium genitor damnas? aurumque pe-
tenti

Abnuis & stultum degeneremque vocas?
Hoc ipsum maturet iter, sine pergere stultú,
Fortassis sapiens, quando revertar, ero.

Ad Patrem filii prodigii.

Retineto filium, Pater; si non tenes,
Tibi perdet ille filium, fiet nepos.

AMOR & TIMOR.

Homines amabit quisquis amaverit Deum,
Homines timebit nemo qui timet Deum,

LAZARI à Christo resuscitati

Epitaphium.

Lazarus hic jaceo, bis natus: scemina
mater

Prima mihi, tumulus altera mater erat.
Bis vixi bis mortem obii, jam tertia vita
Restat ubi plus est vivere posse semel.

Vincula Christi.

Vinctus eram & stygia captivus fraude te-
nebar,

Vin-

Vincula, ne tenear, tu mea, Christe, subis.
 At quæ me Stygio solverunt vincula nexu,
 His ego devinctum me tibi, Christe, scio.

Ad Malchum.

Vincula paras Christo dextra cum pleæeris
 aure,
 Non truncanda auris sed tibi dextra fuit.

Ad militum turbam Jesum capientium.

Non manibus vestris quem ducitis, impia
 turba,
 Non vi non odio, captus amore fuit.

Petri lapsus.

Instat & instabilem terret mala foemina Pe-
 trum,

Ille negat Dominum pernegat ille suum.
 Peccantem hinc tacito facundior ore Ma-
 gister

Inde monet cantu nuncia lucis avis.
 Solvitur in lacrymas, Dominiq; ut molliat
 iram

Ipsa cavaturas marmora fundit aqvas.
 Desine Petre, tui nam desit ira Magistri,
 Cum te luminibus molliit iple suis.

Petrus de se.

Perdam oculos lacrymis, perjura crimina
 lingvæ

Oculi luant & eluant.

Idem

Idem.

Infelix mihi nox fuit & carbone notanda.
 Quæ carbone meum solvit & igne gelu.

*De Lacrymis Petri.***Ad Amicum Christianum.**

Peccarunt alii, sed eluerunt
 Pœnitundine fletibusq; noxas;
 Et pax post veniam reducta menti
 Siccavit tumidos aquis ocellos.
 Sed Petrum perhibent & impetratâ
 Delicti veniâ tamen gementem,
 Et facti memorem, canente gallo,
 Æternis lacrymis rigasse vultum.
 Quid hoc vult sibi? Christiane quæris,
 An hæ sunt fidei speive guttæ?
 An tristis, trepidantis, ambigentis,
 Pressi pectoris anxiiq; proles?
 Quid hoc est, lacrymas cadente Phœbo
 Et Phœbo lacrymas novas reverso,
 Et semper lacrymas canente gallo
 Mœsto fundere nubiloq; vultu?
 Quid hoc est faciem genasq; molleis
 Salsis & madidis arare sulcis?
 Et corrumpere lumina & ruborem
 Ignitum dare lippitudinemq;
 Atq; ipsam properare cœcitatem
 Misellis oculis? Quid, inquis, hoc est?

C

Hoc

Hoc est (nunc tibi, Christiane, dicam)
 Hoc est plus oculis amare Jesum.

PETRUS *resipiscens.*

Ad JESUM.

Sumne tuus, quem lingua tuum perjura
 negabat?

Sumne tuus, Jesu, quem pudet esse tuum?
 Non ego sum qui nuper eram, cum voce
 feroci

Nulla recusantem vincula jacto fidem:
 Tam fortem puduit saltem dixisse quis
 essem;

Nunc iterum quis sim dicere, Christe
 pudet.

PETRUS *ἀνείργε.* PR(O)TEUS.

Instabilis fidei tiro mox deniq; constans
 Immotam servas ad tua fata fidem.

Quam bene ne Proteus sis & sine fine va-
 cilles,

Litera quæ finem non habet illa deest?

Ad JUDAM *desperantem.*

Nunc innocentem sanguinem
 Te prodidisse pœnitet?

Hoc innocenti sanguine
 Si pœnitet sis innocens,

JUDAS DESPERANS.

Quisquis eris tua quem condemnant cri-
mina, spera :

Tibi Redemptor contigit ;

Non mihi ; non meus est non est meus ille
Redemptor :

Non est meus quem vendidi,

AD PILATUM.

Detrahis ipse fidem tibi dum nescire fa-
teris

Quid sit, Pilate, veritas,

Quod modo clamabas : infontem vivere
Jesum,

Hæc est, Pilate, veritas.

Ad Eundem.

Manus Lavantem.

At nunc innocuo maculatam sanguine
dextram

Unda lavat, frustrâ ; polluit unda magis ;

Si sceleris piget & mundari serius optas,

Hoc quo te maculas sanguine mundus
eris.

AD CHRISTUM.

Cruci affixum.

Sic genitor placandus erat, dulcissime Jesu !

Hei mihi ! nunc quid sit crimen & ira,
patet.

Quàm

Quam dolet hanc nostrâ te mortem oc-
cumbere culpâ!

Pro culpâ nostrâ quàm subiisse juvat!

Aliud.

Fecimus has pœnas tibi nos non solus A-
damus,

Et nostrum est, quicquid fecit Apella,
scelus,

Sed morimur nisi tu moriaris, ut ergo lice-
ret

Vivere, debuimus bis meruisse necem?

CHRISTUS.

VIA ET VITA.

Crucifixus & Mortuus.

Vult sursum tolli Via qua conscenditur
æther;

Vult, ne mors possit vivere, Vitamori.

**IN CHRISTI CRUCIFIXI
IMAGINEM.**

Ad Spectatorem.

Aspice ferali pendentia corpora ligno,
Aspice, res curas exigit ista tuas.

Quis patitur? cæli Dominus, quid? vincu-
la, plagas,

Flagra, crucem, clavos, scommata, spu-
ta, necem.

Qui

Qvi pœnæ focii pendent utrinq;? latrones.
 Et quid flagitii fecerat ille? nihil.
 Et tamen hunc audet Manus impia tollere?
 tollit.

Cujus erat facinus tam furiale? tuum.

MARIA MAGDALENA.

Sub Cruce.

Hoc erat injusis toties quod fluxit ocellis
 Lacryma, non solo crimine mœsta
 fui;

Mens tanti præfaga mali tot fundere rivos
 Lumina fluminæ more coegit aquæ.
 Parcite jam lacrymæ; satis heu! tot fleti-
 bus actum est;

Non tibi jam lotos imputo, Christe, pe-
 des.

Heu! malè tam mundum lacrymis scelera-
 ta lavabam;

Me meliùs tuo sanguine, CHRISTE, la-
 vas.

Et Petræ fissæ sunt &c.

Ad Peccatorem.

Tristi funere flebiliq; tato
 Movetur lapis ipse, tuq; duro
 Stabis pectore? pro salute cujus
 Servator lapidem movebat omnem.

JESU CHRISTI

Epitaphium.

Plange, dole, mirare, stupe, lætare, Viator,
 Quisquis es; hoc tumulo mortua vi-
 ta jacet.

In sepulchrum CHRISTI,

Mortis Epitaphium.

Mortuus hoc nemo, sed mors jacet ipsa
 sepulcro:
 Intulit huic meritam vita peremta ne-
 cem.

AD MULIERES.

Christum ungere volentes.

Parce, benigna cohors; non est opus un-
 gere Christum,
 Vivit & ille unctus jam fuit antè Deo.

SAULUS CONVERSUS.

Impia me pietas ferventi cæca furore
 Egerat in clades, sancta caterva, tuas;
 Jam rabies accensa novum sperare cruorem
 Et tibi funestas jusserat ire vias.
 Sistit iter vox missa polo, sternitq; tremen-
 tem
 Fulgida lux; hostem disco coloq; meum.

Eripuit

Eripuit lucem mihi lux, tenebræq; tenebras,
Hinc rectam didici cæcus inire viam.

Piæ animæ solatium.

Quid quereris mens ægra? crucem quid
ferre gravaris?

Quo plus tristitiæ gaudia plura feres,
Disce pati: mera lætitiæ sunt semina luctus,
Solamenq; mali non leve, multa pati.

RESPICE FINEM.

Vivere disce, mori qui vis aliquando bea-
tus,

Qui benè vis olim vivere, disce mori,

Quo fugiam à spiritu tuo Domine &c. Ps. 139.

Quæ fuga me eripiet Domino, qui regnat
ubiq;

Et premit occultos quolibet orbe reos?
Dissuadet timor ipse fugam. Justissime
Vindex:

Ad te confugio, ut te miser effugiam.

*Quando veniam & apparebo ante
faciem Dei Psalm. 41.*

Nondum lux venit illa, quæ tenebris
Exemptum jubeat videre lucem?

Nondum lux venit illa, qua venire
Me velis, pie Christe, gaudioq;
Hos incredibili bees ocellos?
Ocellos tua quos videre templa,
Tuo quos cupiam frui decore,
Quos huic eripiam libenter ævo,
Quos, ut te liceat videre, claudam.

LIBRI PRIMI.

FINIS.

HENRI.

HENRIGI HARDERI
EPIGRAMMATUM
LIBER SECUNDUS.

AD SERENISSIMUM AC POTENTISSIMUM
DANIÆ NORVEGIÆ VANDALORUM
GOTHORUMQVE REGEM

FRIDERICUM
TERTIUM
Regnorum Hæredem.
ANNO M DC LX.

I.

Ntea Te Regnis dederat, FRI-
DERICE, duobus;
Nunc, Rex Magne, Deus dat
duo Regna Tibi.

Gloria magna fuit fieri meruisse Monar-
cham,

Maxima non fieri commernisse fuit.

C ;

II. Da-

II.

Dania post varios pacis bellicque labores
 Dum querit meritis præmia digna
 Tuis:

Dum querit miseris bellorum fracta ruinis
 Quo valeat recipi paxque salusque
 modo:

Donavit Tibi se totam, FRIDERICE, fuit-
 que
 Utis ipsa sibi, quò tibi grata foret.

III.

Cum novus Hafniacis instaret mœnibus
 hostis,

Et dubio hæretet cardine Dana salus : —
 Nolebas sine cive Tuam servare salutem,
 Nec sine Te poterat Civis amare suam.
 Nunc meritis actura Tuis pia Dania grates
 Sceptra offert generi perpetuanda Tuo.
 Danorum gratus virtutibus esse tuorum
 Si cupis, oblatum tu diadema cape.

IV.

Non majora potes patriæ dare munera,
 quàm quod

Munera Rex facilis quæ dedit illa capis.
 Tunc etenim sese prope perdita visa recepit
 Patria, cum tibi se, Rex FRIDERICE,
 dedit.

De

De Obsidione Haffniensi

Ad Regem.

Hostis adest, spectat desertam mœnibus
urbem,

Dum parat ingressum, mœnia nata videt.
Dum stupet, urget opus nostri solertia
Martis,

Eluditque truces vis inopina minas,
Nunc Amphionios ne jactet fama labores,
Aut testudinea mœnia structa fide.

Nam multò brevior morâ, Rex magne
tuorum,

Tu quoque struxisti mœnia tanta fide.

De falcibus messoriiis.

Quibus in obsidione pugnatum.

Vidimus innocuæ falces insignia Pacis
Officium Marti prostituisse suum.
Scilicet ut pulsus pacem Mars redderet ar-
mis,

Vincere, Pax, armis debuit ille tuis.

Aliud.

Falce hostem metimus, vigilantibus ad mœ-
nia Marti

Damus arma paci debita.

Quod fuit antè nefas, alienæ hoc tempore
mesii

Cum laude falcem immisimus.

Aliud

Aliud.

Si modo belligeras sublato fœdere gentes
 In nova sollicitet prælia Martis amor,
 Non opus ut rigidum falces conflentur in
 ensem,

Arma, Gradive, tibi pax satis apta dabit:
 Ense tuo meliùs cumulabunt funera falces,
 Quoque solent numero tritica, colla me-
 tent:

Discite qui sapitis pacem quoque posse
 nocere,

Et Dominæ mores arma secuta suæ.

De Obsidione.

Hostis adest, nudam muris sibi destinat
 urbem,

Sed cita se tollunt mœnia, fervet opus.
 Fervet opus, removent damnosa suburbia
 flammæ,

Nec tantum fervet sed simul ardet opus.

Academia armata.

Aonidas etiam fortes Phœbique cohortem

Sumere depositis vidimus arma togis.
 Nec metuisse sacras hostili sanguine dextras
 Tingere, nec proprio, Svece, cruore tuas.

Hoc

Hoc est quod Phœbum non solis vivere Mu-
fis,
Sed quibus & pugnet spicula ferre ferunt.

De pugna navali.

In freto Codano. M DC LVIII.

Occupat angustas prior hostis in æquore
fauces,

Et clausum Batavo classe coronat iter.
Hinc atque inde rates, castella hinc inde
minantur,

Per medias tantum rima patebat aquas.
Agnovit solitum virtus iter, ivit & ultrò
Hostibus angustas fecit utrinque vias.
Hostis utrinque perit, tua nostræ fida sa-
luti

In Medio virtus salva, Batave, stetit.

DANIA, ἀνάγρ. DIANA.

Me prope furtivus nudam conspexerat
hostis,

Inque ipsos trepida venerat urbe sinus.
Extimuit sua probra pudor; sed nervus &
arcus

Telaque sueta meas destituere manus.
Nos aqua, nos ignis socia virtute tuentur,
Et quicquid præsens hora locusq; dedit.
Ille fugit cervo similis quem Delia Virgo
Cominus aspersa de Duce fecit aqua.

Pœna

Pœna tamen diversa placet: nova cornua
nulla

Sed quibus irruerat cornua fracta refert.

DAVIDIS & TRAJANI

LAUS.

AD AUGUSTISSIMUM REGEM

CHRISTIANUM
QVINTUM.

Nil Hebræa dedit melius DAVIDE vetu-
stas,

Romana TRAJANO nihil.

Hos laudare duos dum Phœbus nititur, uno
Cum CHRISTIANO comparat.

Ad Eundem.

Ordinis Equitum stelle in Dania Authorem.

Quid mirum venisse Tuas ad sidera lau-
des?

Vidimus ad laudes illa venire Tuas.

Vive diu terris: nam sidera ne citus optes,
Ipsa ad Te veniunt sidera, vive diu.

In Fortunam.

CAROLI II. Magnæ Britanniae Regis:

ANNO M DC LX.

Cerravere diu Virtus Fortunaque Regis
Secula cui paucos prisca dedere pares.
Vicit

Vicit io! Virtus, Fortunaque victa recessit,
An potius vetita est cedere? victasterit,

Olivier Cromvellus.

Ille crucem sceleris pretium tulit, hic dia-
dema,

Felix infelix Cromvel: utrumque tulit:

Dives & bonus

Dives erit qui se ditem satis esse putabit,
Ille bonus qui se non satis esse bonum,

Votum sapientis:

O felix sapiens! quodcunque rogabit ha-
bebit;

Nempe nihil nisi quod fas sit habere, ro-
gat,

In statuam Laocoontis quae Romae visitur.

Laocoonta senem cupiit qui reddere vitæ,
Reddidit ad pœnas suppliciumque fa-
ber.

Quem miserer prius hic? natos? miserum
ne parentem?

An stupeam colubros horrida monstra
duos?

Hei mihi! quam saevo stringuntur corpo-
ra nexu?

Quamque venenato vulnere membra tu-
ment?

Quam.

Quamque diu heu! frustra miseri frustra;
repugnant?

Alteriusque alter morte suaque perit.
Spirantes tristi pallent in marmore vultus,
Jamque notas vitæ deficientis habent.
Omnia viva dedit manus ingeniosa Myro-
nis,
Vox tamen una deest? hanc tibi, fama
dedit.

Ad Jovem bovem.

Stulte quid Europam ficti sub imagine
tauri

Ludis? amatorem mavolet illa virum.
Candida cum vaccas inter tua mugit lo,
Tunc tauri speciem sumere tempus erat.

In sylvam Meditationum sacrarum

DNI. FRIDERICI BRANDES
Ecclesiastæ Aulic. Nicop.

Quæ Babyloniâ suspensa vireta colum-
nis

Surgere barbaricus jussit in astra labor
Jam stupeat qui vana sapit, cui sidera curæ,
Ecce novum nostro spectet in orbe ne-
mus.

Dantur hyperborea viridaria digna sub
arcto,

Præ quibus Eoæ sordeat artis opus:

Nam

Nam neque se fragili sustentant pendula
Saxo,

Nec sterili debent quæ genuere solo.

Fundamenta ipsi referunt & semina cælo
Æthereoque fovent germina digna satul
Explicat hæc varias virtutum culmina fron-
des,

Divinoque omnes nectare silva rigat
Hoc Amor hoc Virtus Candorque Fides
que renasci,

Hoc Pietas superis gaudet amica solo.
Huc pia mens, seu te sudantem lenior aura,
Seu tenebræ virides & juvat umbra, veni.
Hic æstum Zephyrus divinæ mitigat auræ,
Hic tibi viva, sitim quæ levet, unda fluit.
Hic lege laudata quot cernis in arbore fru-
ctus,

Et fuge quot vetitos hic paradifus ha-
bet.

At tu perge sacra, BRANDES, Virtute diuq;
Nostra beatorum secula crescat opus.

Perge Semiratio nil concessure vireto
Sideribus sylvâ proximus ire tua.

Si qua fides, hodie quoque dant miracula
sylvæ.

Quis putet? en vatem me tua sylvæ facit.
Olim sunt sylvæ Rhodopæia plectra secutæ,
Carmina sunt sylvam nostra secuta tuam.

Ad Eundem.

Cùm secundis nuptiis sibi jungeret
lectissimam Virginem

SOPHIAM ELISAB.

Rehsfeld / Anno M DC LXIV.

I.

Fulsit dicta dies, veniunt ad fœdus aman-
tes,

Idaliisque sacris & sibi plaudit Hymen,
Plaudit Amor tantique placet sibi laude
triumphi,

Plaudit amans neque sic succubuisse ti-
met.

Sic vinci vicisse fuit, superare Sophiam
Tanti erat, ut Sophiæ cedere vellet amor.
Victus uterque tamen vicit, jam Conjuge
vivet

Ille sua felix nec minus illa suo.
Quam benè quæ nubit BRANDI sapientia
dicta est!

Qui ducit SOPHIAM quam sapienter
amat!

II.

Sic lacrymas terfisse juvat sic ire dolores,
Verbaque de thalamo nulla priore
queri.

Sciliç

Scilicet erubuit tandem Fortuna, sibi que
 Quod licuit cuperet non licuisse nefas.
 Qua licet, excusat; vacui fastidia lecti
 Dum fugat & viduos non finit esse to-
 ros.

Perge tuis, Fortuna, bonis meliorq; perennā
 na,

Sic poteris famæ consuluisse tuæ.

Nos tibi blandimur, ne nobis dura beni-
 gnos

Invidias vultus, nos manet iste labor;
 At Brandem placare tibi veniamq; mereri
 Quo potes officio quoque favore, tuum
 est,

III:

Tempore virgineis quo Sol amplexibus
 hæret

Dilectasque timet deseruisse domos;
 Hæc Phœbum videt ora novum, flagrantia
 Brandes

Gaudet virgineo corda levare toro:
 Quam benè te Phœbo similem facis? alter
 Apollo:

Quam benè fidereas æquat Elisa Deas?
 Restat abhinc nono videas ut mense GE-
 MELLOS,

Hæc etiam Phœbum parte referte juvet:

Ad Generosum ac Nobilissimum.

**DN. DIEDERICUM
SCHULTE,**

Finstrupii Hæred.

Ab exteris in Patriam redeuntem

ANNO M DC LXIV.

Ergo dies rediit qua te redeunte beemur,
Delicium SCHULTI gentis honorque
tuæ?

Ergo ades & tanto dignissima pignore Ma-
ter

Mirandi causas lætitiæque videt?

Et rediisse suum tandem pia patria civem
Lætatur, talem te rediisse stupet.

Jam plaudit jam plectra movet Parnassus,
& ipsa

Æstuat in laudes ire Thalia tuas;

Sed tennes queritur vires & quicquid ho-
norum,

Quicquid habet laudum te videt esse mi-
nus.

Nominis ergo tui quod laudes exprimat,
ipso

Nil reperit melius nomine Musa tuo.

DIE.

DIEDERICUS SCHULTE.

ἀνάγρ.

REDIT SEculi DECUS,

In Imaginem.

Generosissimæ Matronæ

ANNÆ MARGARETÆ A
GOTZEN.

Finstrupiæ Dominæ

Anno 1662.

Sic habitat Virtus, quam præfert GOT-
ZIA vultu;

Hic pudor hæc ista gratia fronte sedet.
Hæc roseis nix mista genis, ipsamque ju-
ventam

Ætatem facie dissimulante refert.

Non Helenam non Penelopen jam Græcia
jacet:

Hujus in hac mores illius ora vides:

Ad amicum apud exteras agentem

Anno 1663.

Dum tua te magnum ducit Fortuna per
orbem,

Me mea Finstrupii limite claudit agri.

Dum tua te merito virtus illustrat honore.

Torpet in obscuro nostra latetque solo.

Ampla tibi legitur doctrinæ messis, in agro

Barbaries nobis rusticitasque redit.

Cætera dissimiles, inimici crimine fati.

Quod superest, solo simus amore pares;

AD D. CASPARUM KOLICHEN

De gutta Disputantem.

Acre malum, plures quod rodere corporis
artus

Novimus, à solo cur pede nomen habet?

Quam Bacchi liquor & falso Venus edita
ponto

Progenerant, dici non malè gutta potest.

Gutta sed Oceanum multis paritura do-
lorum,

KOLICHIO tantum gutta benigna meor

Tu melius guttæ nomē, CASPARE, dedisti;

Gutta tibi nomen clarius ista dabit.

In ejusdem lauream doctoralem.

Non aliter summo capitolia sacra To-
nanti

Ausonius niveis victor adibat equis.

Scandit Apollineos victrix industria colles

KOLICHIMUMQUE novo culmine sistit

HONOR.

Stat Virtus spectatque sui decus alta tri-
umpho,

Stat labor & meritis debita dona refert;

Maçte novis, CASPARE, bonis & nomine
fausto!

De nece de morbis iste triumphus eat:

Ipse

Ipse pari titulo te Phœbus adoptat ut orbis
 Famaque te talem qualis es esse sciat.
 Scit mundus neque fama tacet; astigia Phœ-
 bo

Proxima nec Musis inferiora tenes.
 Nec mortem tuus horret honor nec fama,
 vetabit
 Et tua te Virtus & Medicina mori.

Ad Aristippum.

Aurum abjicientem.

Non opus ut perdas auri, stultissime!
 munus.

Illud perdiderat qui tibi cunque dedit.

AD JOHANNEM MOLLERUM

J. U. D. quondam in Hafniensi Acad.

Prof. P. cum Flensburgi

Consul fieret.

Ergone hyperborei pars hæcenus ampla
 Lycæi,

Quem sibi jam proprium fecerat alma
 Themis:

Destituis quas magna suo fovet Hafniæ
 portu?

An potius transfers in loca nostra Deas?

Jamque tuis pateris titulis accedere fasces
 Et nostra Consul figis in urbe larem.

Municipes gaudete mei: vos candida virtus,
 Vos Doctrina Fides & Themis ipsa regent.
 Hic vir hic est urbem cujus sapientia no-
 stram

Gaudet in antiquum restituisse decus.
 Maeste Pater! vacuet jam curia nostra ca-
 thedras,

Et media virtus se tua luce probet.
 Explicuisse minor laus est quam tradere
 leges,

Et dare jus majus quam docuisse decus.

Ad D. RUDOLPHUM MOTH

Vice Episcopum Fionensem
 amicum veterem.

Dic quæso mihi dic, amice Mothi,
 Quo te nomine rectius salutem.
 An meum vocitabo te Rudolphum?
 Rudolphum potius meum vocabo.
 An meum Mothium vocabo? nolo
 Sed meum volo Mothium vocare.
 Cur? brevis mihi nolo sis amicus.

Remedium amoris labora

XOtia si tollas, periere Cupidinis arcus,
 Quem requies fortem desidiofa facit:
 Ignis amor si sit, frigescunt ignea motu,
 Friget amor quoties sudat opusq; facit:

Ad Pontiam fucatam.

Narcissus propria formæ mutatus amore
est,

Tuque odio formæ, Pontia, versa tuz;

De Proclo & Cotta poetis.

Proclus inops diti vendit sua carmina
Cottæ,

Jam quod edat Proclus Cotta quod edat
habet.

Calendis Majis Anno 1664.

Salvete magno, digna progenies Jove
Fœcunda Ledaë sidera:

Salvete, Phœbum dum telluri dum novum
Orbi decorem redditis.

Over amœnum dulcis herbarum Parens!

O blanda nutrix temporis!

O mira cœli limpidi serenitas!

Pictusque pratorum nitor.

Ut nunc virentes ire per silvas juvat!

Aut fontis ad vitrei caput,

Qua fagus alto fundit umbram vertice;

Audire murmur rivuli.

Pugnasque vocum, dum nec una spinulo

Fringilla nec cedit paro.

Dum triste dolci Daulias queritur sono

Dirum perosa Tereum,

O mentis ingens languida solatium!
 Spectare quo pingat solum
 Natura cultu nuper astrictum gelu
 Altaque velatum nive.
 Audire mistum frondibus favonium,
 Quas nuper orbarat notus.
 Sic nempe certas læta miscet tristibus
 Natura rerum per vices
 O disce rebus semper immitis meis
 Fortuna naturam sequi,

In Lusciniam.

3 **Æ**mula Musarum cantrix, innoxia Siren,
 3 Non male Pieriis annumeranda
 choris:
 3 Vox nemoris, nova lingua loci, qua nemo
 canente
 3 Gutturis unius tot putet esse sonos:
 3 Hæc tibi pro muto facundia contigit ore?
 Fallimur? an tanti sic periisse fuit?
 3 Jam linguæ secura tuæ secura pudoris
 Deliciis hominum læta tuisque vacas.
 3 Non sequeris credo sed ducis carmine sylvas
 3 Ex quo threicium servat Olympus ebur.

Ad Echo de morte Narcissi.

Funera Narcissi Nymphæ lacrymentur, ac
 Echo
 Gaude, rivalis dum perit ille tuus.

Ad Cæcilianum Grammaticum.

Candor & albor idem tibi, Cæciliane, vi-
dentur,
Candida mens non est sed tamen alba
tibi.

Ad Priscum de Hermo.

Roganti tibi, Prisce, dives Hermus
Nummos mille negavit, at negavit
Longe plus Proculo: negavit unum.

Ad quendam

Priuat⁹ vivis sed enim dū Thaidā ducis,
Accedis ad Rem publicam.
Manibus

Doctissimi Probissimiq² Juvenis

PAULI JUDICHERI
Amici intimi,

Siccine maturus moreris? me Paule relin-
quis?

O animæ nunquam pars moritura meæ:
Siccine mors nimix plectens virtutis hono-
res

Esse senem prohibet dum putat esse se-
nem?

Ite meæ lacrimæ, caro date justa sodali,
Ite, juvat madidis & decet ire genis.

Non

Non dolor hic siccos gemitus non arida
poscit

Verba sed & lacrymas ; ire negant la-
crymæ.

Parcite quæso tamen Paulini parcite manes,
Nec sperate mea de pietate minus.

Eripit ipse sibi tantus solatia luctus,
Ire dolor lacrymas qui jubet, ire vetat.

In Poemata Juvenilia

Generosissimi Domini

MAGNI SCHEEL

Dni, in Fusing &c.

Qvem nobis aurora diem tam lucida spon-
det ?

Quantus ab exiguo proditur ungue Leo ?

Fallor ? an imberbi Musas sociare juventæ

Pergis & exemplo, Phœbe, favere tuo ?

Scheliadæ prætexta sapit, jam carmine Ma-
gnus

Teutonicum facili peæine pulsat ebur.

Seu radius seu sit vegetæ scintillula mentis,

Eruptura suo tempore flamma latet.

In ejusdem JUDITH Tragoediam
ex Germanico in Danicum sermonem
elegantissime versam.

Mascula jam Dano graditur JUDITHA
cothurno, Osten-

Ostentatqve suis triste piumqve nefas.
Formosam facit iste cruor, torus iste pudicam

Monstrat, & æternum nox parit ista ju-
bar.

Pro Patria fraus nempe licet si robora de-
sint

Et vitio pietas insidiosa caret.
Tu morere & toties proprio, Dux pessime,
ferro

Occide, te quoties vivere Musa facit.
Quæ placuit Juditha tibi jam vindice Ma-
gno

Dana fit & titulo nobiliore placet.

Ad Eundem.

Cum studiis Geographicis operam daret.

Hoc quoq; restabat, magnum cognosce-
re mundum,

Atque animo spatium par reperire tuo.
De mundo jam disce loqui, doctissime
Scheeli,

Mox de te mundus discet uterque loqui.

Ad Eundem.

Cum ad externos abiret.

Nobilis externas dum te rapit ardor in
oras,

O SCHELI Patrii lausq; decusque soli:
 I felix patriamque lubens fuge nobilis exul;
 Sic reduci lætum gloria pandet iter.
 Distribuit cunctis sese Prudentia terris,
 Quærere quod Patriæ proffit ubiq; licet.
 Extera te nostræ sapientia præparet aulæ,
 Quodque domi doceas utile disce foris.
 Dum Patriæ discas patria tibi vile carere
 est,
 Sic patriam patriæ spernere cogit amor.

Scientiæ Genealogia.

Filia non temerè Thaumantis creditur
 Iris;
 Invenit hic certam fabula ficta fidem.
 Quas scimus rerum fuit Admiratio mater;
 Illa cognitio nata Parente fuit.
 Nascitur ex ista rursus admiratio doctis.
 Mira eadem natæ nata Parensque suæ.

La Mode.

X Est modus in rebus, Vates ut Horatius in-
 quit,
 At modus in solis desit esse modis;

Ad Momum.

Sat rectum tibi, Mome, nil videtur;
 Non vides bene, Mome, pejus audis;

Ad Fabullam gravidam.

Castam credidite esse te Philetas,
 Dum Sponsam sibi te legebat unam,
 Jam te deseruit tuus Philetas,
 Jam ruptam quæreris fidem, Fabulla:
 Quod te deseruit tuus Philetas
 Prægnantes habuit, Fabulla, causas.

Ad Lucium ingeniosè parcum.

Quæ tibi filiolo nutrix præfecta ferendo est,
 Claudicat, alterno statque caditque
 gradu.
 Fallor? an hanc ideo placuit conducere
 Luci?
 Ut tibi cunarum non opus esset ope.

Occasio.

Res opportuna tardus si negligis hora,
 Horaque resque perit; dum propè res
 properes.

Ordo in conviviis.

Vis minui numerum? magno præpone
 minorem:
 Majorem parvo præfice, major erit
 IX. XI,

Ad Danaos.

Tros inquit : metuo Danaos & dona ferentes,

Et merito vestram non probat ille fidem :
Cum datis aufertis viscato munere, vobis
Ablativus enim est atque Dativus idem,

In Laudem

Illustris ac Nobilissimi Domini

THEODORI LENTE

Cancellarii Regii.

THEODORUS LENTE *ἀντίοχος*. **TE DELUS**
HONORET.

Nunc minus à genito se jactet Apolline
Delos;

Nobilitat nostras alter Apollo plagas.
Tu Phœbum, **THEODORE**, refers, regit ille
Camænas,

Te quoque Pierides quem venerentur ha-
bent.

Et tua non minùs est Prudentia gnara futuri
Nec minùs auxilium ferre perita manus.
Non patriæ te plura suæ præstabat Apollo
Commoda, nec tetigit certius ille scopum.
Omnia conveniunt; qui dignû dicere Phœbo
Carmen amat, laudes colligat ille tuas.

In Obitum Ejusdem

Et licet hoc etiam mentitis nomina Par-
cis?

Et datur hic sceleri jus, Libitina, tuo?
Proh hominumque Deumque fidem! cla-
rissima virtus

Occidit & tumuli carcere clausa latet.
Occidit Arctoi lux fulgentissima regni,
Ille manus Regis delictumque sui,
Ille decus patriæ, solamen honorque suo-
rum,

Et desiderii spes quoque magna mei.
Occidit & lacrymas nobis lactumque reli-
quit,

Nec licet hunc lacrymis nec revocare
prece.

I nunc qui magno pulchri succensus amore
Non interrupto tendis ad alta gradu.
Virtutis grassare via, cape culmen honoris,
Quoque voles meritis ingenioque veni,
Quo tamen hæc? si nos nullo discrimine
Parcæ

Serius aut citius sub sua signa vocant?
Crudeles Divæ! THEODORO parcere sal-
tem

Debuit, illæso stamine, vestra manus.
Serius hunc rapitis? vobis irascitur orbis
Non minus & veniam nostra Thalia ne-
gat

E

Nil

Nil est quod canos annosque ostenditis;
annos

Nestoris hunc decuit vivere; Nestor e-
rat.

Sed laudum vitæque satur mortalia spernis
LENTE, nec heu! gemitus vota que
nostra probas.

Jam sordet tibi terra, tenes jam sidera, so-
lum

Hoc tua se dignum gloria culmen ha-
bet.

Vivet tibi, vir magne, loco quo vivere gaudes,
In sobole hic Nobis vivere perge tua.

In Artem argutiarum.

J. Masenii.

Antè quod ingenii fuerat solius, in artem
Cogitur, ingenii nec minus artis ope.

Duo in carne una.

Uxor amans & Vir caro fiunt unica, mon-
strum

Qvale? Vir uxores sin amet, illa viros.

In Aulum mendacem.

Gum fatuis pueri dicuntur dicere verum,
Nec fatuus dici nec puer Aulus amat.

In Chrysalum Avarum.

Secula Mathusalam plusquam vixisse no-
vena

Cum legeret nuper Chrysalus, ingemuit;
Et secum: pulchrum ne, Virum vixisse tot
annos?

Si sapuit quantas accumulavit opes!

In Fabullum.

Qui scribit, inquis, versus quam facis
malè!

Tu nil, Fabulle, scribis, & facis benè.

In Anolbum poetam.

Funera, natales, connubia, festa, calendæ
Sunt seges & Musæ messis, Anolbe,
tuz.

Et licet invita scribas plerumque Minerva,
Et legat hæc rarus carmina, nemo petat,
Tu tamen invitas invitas undique Musas,
Adversus Musis dissimilisque tuis,
Hæ, licet usque voces, tamen usque venire
recusant;

Tu facilis, quamvis nemo vocavit, ades.

In eundem.

Semper repletus scribis jejunè tamen,
Madidusque vinis aridè.

Ad Labienum ex eadem societate.

Seu nova te paphiâ produnt connubia
myrto.

Cupressus mœstas sive stat ante fores,
Seu prolem bona luce novam Lucina bea-
vit;

Semper ades semper vota, Poeta, facis:
Progeniem thalamis, defunctis gaudia
cœli,

Mille recens natis secla diesque voves.
At paucis tua vota solent obtrusa placere;
Nempe sciunt voveas quid, Labiene,
tibi.

Vita humana.

* **T**àm facile est natum & vix natum posse
perire.

Quàm facile efficies ex oritur mori-
tur.

Ad Virum laudatissimum.

Si magnæ me laudis amor, Vir magne, te-
neret,

Optarem laudes dicere posse tuas.
Si tibi te dignas ego possem dicere lau-
des,

Quæ posset laudes dicere lingua meas?

Ad Clarissimum Virum

M. GEORGIUM HILARIUM
quondam Scholæ Hafn. Rectorem,
Prof. Publ.

Pierios colles celebrataque vatibus antra
Barbaries tumulis obruit alta suis.
Phœbus & Aoniæ quid sunt nisi fama so-
rores?

Ora Poetarum qui rigat amnis ubi est?
Non ego Parnasi Dominum non flumina
vidi,

Bellerophontæi quæ dedit unguis equi.
Te vidi pendensque tuo tener ore, GEOR-
GI:

Castalio flumen dulcius amne bibi.
Se debet mea Musa tibi, tu noster Apollo
Ingenio faveas ingeniose meo.
Nec dubites gratâ quovis tibi tēpora Musâ
Nec dubitet gratam se mea Musa tibi.

Typographia.

Luce beo multos; doctorum scripta Vi-
rorum

Cum potuere premi, non potuere premi.

Bibuli Epitaphium.

Nec lacrymas, socii, nostris aspergite
bustis,

Sed potius grati fundite dona meri:

E 3

Nec

Nec mihi tellurem mollemque optate le-
vemque,

Qui vivus terræ non nisi pondus eram.

In Liburnicum & Festum.

Vir audire bonus non esse, Liburnice, qua-
ris;

Non audire cupis, Feste, sed esse malus.

In Ponticum luscum.

Lusca uxoris maritum.

Luscus es & luscam duxisti, Pontice, Gal-
lam;

Gaudet & ipsa viro nubere Galla pari.

Cæcus amor vos hoc conjunxit fœdere; re-
gnum

Jam luscus inter, Pontice, cæcus habet.

In Marculum.

Omnes sollicitè custodit Marculus arcas,
Neglectaque vetat posse patere sera.

Cogitur ire foras, servatis clavibus exit.

Quid metuit? ne quis cernat inesse ni-
hil.

In Cottam militem.

Unâ Afini Samson maxilla perculit ho-
stem;

Tu fugis, & tales sunt tibi, Cotta, dux.

Ad Priscum calvum.

Plura ego commisi quam gesto vertice
crines

Crimina, tu verè dicere, Prisce, potes.

Divitiæ ἀνάγῃ Dii vitæ.

Ad Chrysalum avarum.

Divitiis dum vivis eges, dum vivis abundas. X

Quam tecum moriens omnia ferre velis!

Fallere, divitiæ tibi Dii sunt, Chrysale, vitæ.

Nullus erit tecum, cum moriere, DEUS.

Ad Hermum.

Quæ sanus retices cum potus es, Herme, X
fateris;

In vino verum quis latitare neget?

Ut verum excutiat Logice, rationibus uti

Cogitur, hîc pulsâ quod ratione patet.

Nova Roma.

Obtinet antiquum Divisque angustat O-
lympum

Perdere Roma homines sueta, creare

Deos.

In Corbulonem Judicem.

Corbulo nil cuiquam justî fecisse videtur:
Justitiæ Judex Corbulo justâ facit.

Fides.

Ad Lenum Mercatorem.

Nulla fides fidei vestræ, Line, debet ha-
beri,

Dum calet in vobis nullus amoris amor.

In Uxorem Poeti Chemiæ Studiosam.

Uxor docta tibi est sed non & gnara culinæ:
Nil nisi sal, sulphur, mercuriusque cre-
pat.

Hæc tria corporibus confirmat in omnibus
esse.

Sal tamen huic ipsi sæpe ciboque deest

Calculus aleatorius.

Qualiscunque ego sim refert nihil, albus
an ater;

Sit bonus in pugna Dux mihi, victor ero.

Præconium venale.

Defunctos laudare solet sacra concio ci-
ves,

Et puto permultos spes facit ista pro-
bos.

Sed bona facta tubâ Christus vulgare veta-
bat; †

Voxque faceret sicut dicitur esse tuba. *

† Matth. 6. v. 2, * Esai. 58. v. 1.

Prodigus & avarus.

Prodigus est auri Dominus sed servus avarus;

Crudeles Domini, servus uterque miser.

Momi civilitas.

Quis velit ingrata sibi de dape carpere? solus

Quod sibi displicuit carpere Momus amat.

Noa natus.

Cum Noa vitales primum prodiret in auras,

Solamen terris hic, pater inquit, erit.

Vera pater dixit. solatia protulit orbi,

Grataque sollicitis munera, dulce meum.

Ad Avarum.

Si quod centenis servas sub clavibus aurum

Possideas, multo ditior esse queas.

Nunc vice conversa proprium te possidet aurum;

At nihilo est aurum ditius inde tuum.

Conscientia totum tribunal.

Testis es & Judex, actor, tortorq; malorum
Conscia nostrorum taens, adeoq; rea.

In domum quandam.

Hæc illa hæc domus est ubi quondam ser-
viit Arcas,
Et pene innumeras accumulavit opes.

In clericos Pontificios.

Conjugii osores.

Odistis liciti faces amoris,
Infantesque toros Deo probatos
Immiti laceratis ore, castum
Ausu connubium negare clero.
At vitæ otia desidis torosque
Laudatis steriles, nihilque majus
Nil præstantius esse castiusque
Lectæ cœlibe creditis, nihilque
Quod cœlo placeat magis Deoque.
Hoc nos credere vultis? O inepti!
Consultum melius fuisset orbi.
Si qui vos genere credidissent.

Ad Monachum.

Cur Sacramento tædæ prohibere jugalis?
An quoniam porcis credere sacra ne-
fas?

Ad Pontilianum canescentem.

Jam fuscum vetat esse, candidasque
Spargit temporibus nives senectus.
Quid

Quid velint sibi dilce, teque crede
Mortis, Pontiliane, candidatum.

Ad amicum quendam.

Quem semper reperi toto mihi pectore
fidum,
Non mihi te fidum credo, quid ergo?
scio.

In Tyrannos.

Humanus meritò metuit vos sanguis &
odit,
Nam vos humani sanguinis urit amor.

Ad Damianum.

Qui, Damiane, tuas pro te res curet agat-
que.
Cæcilium assidue quotidieque mones,
Si saperes operæ posses & parcere verbis:
Nam longè melius muta moneta monet.

Ad Ruffum Poetam.

Carmina semper erunt non quæ sed qua-
lia scribis,
Semper enim scribi talia, Ruffe, solent.

Ad Battum Oratorem infinitum.

Si venit à fando (memini te dicere) fatum:
Jam poterat fatum, Batte, venire tuum.

Ad

Ad Ponticum de Marco.

Sexagena mihi debebat Marcus amicus,
 Exigo, vix tandem solvit & hostis abit.
 Pontice quid? Marcus qualis tibi quæso vi-
 detur?

Cum bonus anne malus? cum malus an-
 ne bonus?

Dido.

Qui potuit nostri maculare pudoris ho-
 norem,
 Non fuit Æneas ille, quis ergo? Maro.

Paulus & Petrus.

Paulus habet gladium, Petrus cimelia;
 Pauli
 Quam male, Petre, tuas protegit ensis
 opes.

Homo.

Nil nisi per magnum dederat mihi vita la-
 bore;
 Absque meo sefe vita labore dedit.

Mutii Scævola factum.

Mutius, obsessos ut liberet hoste pena-
 tes,
 Audet in hostiles cominus ire globos.

Dum

Dum Regem petit ense, perit pro Rege sa-
telles;

Sed dolet errorem dextra luitque suum;
Ignibus impositam mediis hinc Mutius,
inde

Rex videt, hic visa pallidus, ille minax.
Ergo virum flammis Princeps terroribus
urbem

Solvit & admissis fœdere castra movet.
Scævola quo flagrat Rex vincitur igne, ma-
nusque

Integra quem nequit, debilitata fugat.

Clælie facinus.

Mascula pro Româ dum Clælia mittitur
obles,

Virgo inter socios Clælia prima greges.
Invidit generosa viris, Romanaque virtus
Cur, ait, in sexu nil agat illa meo?

Non patriæ solus laudabere Scævola, robur
Flamma tui exploret pectoris, unda mei.
Dixit & ad patrios socio natat agmine mu-
ros,

Qua Pater undantes Tibris agebat aquas.
Obstupuit nimis trepidus virtutibus ho-
stis,

Et placidæ largus pacis amicus abit.
Parcite, Romani, vestras extollere pugnas:
Plus fuga Romanæ quod stupeamus ha-
bet.

De Horatio Coclite.

Roma vides? à monte tibi gravis immi-
net hostis,

Et jam jamque tuos subruet ille lares.
Qua veniat vexilla viam fugientia mon-
strant.

Si sapias ah plures mittito, Roma, viros,
Roma peris; non sufficiunt quæ millia mit-
tis,

Ne pereas unum mittito; Roma, virum.

Aliud.

Declives jam pronus equos laxabat He-
trulcus,

Jam nunc sublicio certus & urbe frui.
Terretur numero custos, urbemque pe-
tendo

Deserit, & subita projicit arma fuga.
Solus in extrema se pontis Horatius ora
Sistit, & innumeras sustinet ense manus.
Sustinet hostilemque inhibet sufflamine
cursum,

Dum videat ruptam post sua terga viam.
Tunc, ut erat, neque scuta manu neq; fra-
na remittens

Ad patrium patrio flumine littus abit.
Hac iter est virtutis, ait; via commoda ma-
gnam

Hac patet ad laudem, qua via nulla patet.

Alexan.

Alexandri Macedonis mors.

Inictus gladiis cadit ebrietate, Tyrannus
Usque adeo sicca morte perire ne-
quit.

In rusticum furacem.

Furciferes furcamque geris furcamque
mereris.
O utinam tandem te quoque furca fe-
rat.

In tres Lini filios.

Nondum Avus Linus est, quod hercle mi-
ror;
Tres natos totidemque habet nepotes.

Atta peregrinatio.

Stultus abit patria stultusque revertitur
Atta;
Non secus ac sus Sus ante retroque ma-
net.

Amicitia inter pauciores firmior.

Major amor paucos inter flagrabit ami-
cos;
Quo plus materiae hic hoc minor ignis
erit.

Ad superstiosum brevitatis amatorem.

Carmina longa tibi quamvis bona nulla
probantur,

Sola tibi brevitatis ingeniosa placet,
Et merito, fateor, multis placet illa mihi-
que.

Nam quid habet brevitatis ingeniosa? sa-
lem.

In cænis sal multa quidem, non omnia præ-
stat.

Quid sal absque cibo? quod cibus absq;
sale.

In Mausulum.

Notus es at solo notus, Mausole, sepul-
chro;

Vita tibi ex ipso nascitur ipsa rogo.

Lutetia Parhisorum.

Vulgò Paris ἀνάγρη. Rapis.

Urbs orbis communis amor; quodcun-
que bonorum

Tota Europa tenet, tu rapis una Paris.

Urbs orbis comunne malum; quodcunq;
novorum

Inficiat mundum, tu paris una Paris.

Ad Pamphilum ex prodigo egenum.

Jam tuus exhaustis juvenilia tempora luxus,
Cumq;

Cumq; tuo absumsit tempore luxus opes.
Nunc o tempus, ais, Deus & mihi redderet
aurum.

Uterer ah ! melius. Pamphile sero sapis.
Restat ut ad Chryalum * properes; quod
commodet aurum,

Quodq; tibi vendat fœnore tempus ha-
bet.

* Fœneratorem.

In Historiam naturalem Plinii.

Quis putet in rerum natura existere, re-
rum

In quo natura clausa sit ipsa librum ?

Laurea.

Emeritis pretium fit laurea vatibus, hoc
est

Quod memorant: silvas carmina docta
trahunt.

Hippocrene.

Ecquid in ungue latet? scripturi rodimus
ungues,

Quique aperit fontem vatibus, unguis
erat.

Ad Machiavellum.

Inter Philosophos docere nemo
Successu meliore te videtur ;

F

Quos

Quos tu discipulos, Hetrusce, formas,
 Hi soli fere mavolunt, Magister
 Quales expetit esse quàm videri.

Ad Chærilum.

Nobis scripta legenda quæ dedisti
 An prælo rear imprimenda quæris?
 De prælo dubito, premi merentur.

Ad Clericos Romanenses.

Fœdera condemnant vestri socialia libri;
 Mirus in his spirat virginitatis honor.
 Illos nemo leget thalami quin damnet amo-
 rem,

Perpetuaque velit virginitate frui.
 Ipsos præcipue qui vos genuere parentes
 Hoc movet, hos sobolem progenuisse
 pudet.

Ad quemdam ex iisdem

Vitæ cælibis laudatorem.

Dum tum scripta docent: melius nil-
 cælibe vita
 Nonne tuum damnant hæc tua scripta
 Patrem?

De pietate tua melius sperare volumus:
 Et potuit cælebs te generasse Pater.

Epigramma

Unum epigramma bonum facilis con-
scribere res est

Marcus ait, libros scribere difficile.

Nunc epigramma bonum quam multis Va-
tibus unum

Difficile est, libros scribere perfacile?

In Hermum Criticum avarum.

Dictum nobile cognitumq; vulgo
Circumfertur: Amicus usque ad a-
ras.

Sic & non aliter legunt recentum
Exemplaria, sic vetustiores
Membranzque librique codicesq;
At contra veteres novosque, contra
Exemplaria, codices, libellos
Impressosque typis manuque scriptos,
Legendum putat Hermus. usq; ad arcas.

Hominis Epitaphium.

Quod jacet hic hominem dum vixit jure
vocabas;
Non jacet hâc terra nunc homo, terra
jacet.

Fama fœminarum.

Penelopza licet tantâ celeberrimâ famâ
Non omni caruit suspitione fides.

Ipse pudicitiae Maro labem asperfit Elifæ,
 Cui malè notitiam non mala fama dedit.
 Ne nimium famæ, mulier, placuisse labora:
 Fama satis laudat te tua; quando tacet.

Ebrietatis Apologia.

Cur homines brutis similes ego reddere
 dicor?
 Plus quam quod satis est bellua nulla
 bibit.

De Constante & Pomponio.

Ille tenax recti Constans animique modesti
 Netumidus fiat, γυνῶδι σεαυτὸν ait.
 Captus amore sui Pomponius iste superbus
 Ne sibi vilescat, γυνῶδι σεαυτὸν, ait.

De Ramia ad Pictorem.

Se cupit in tabula deformis Ramia pingas;
 Si Ramiam benè vis pingere, pinge malè.

Ad Superbum.

Quam tanti facis & toties circumspicis,
 umbra
 Non indignaris quod tua serpat humi?

Ad Pontiam Jocus.

Zelotypus meus est sine causa Pontius, in-
 quis;
 Quod causam haud habeat, Pontia, cul-
 pa tua est.

In fœdisfragos.

Cum lubet abjectis pacem componitis
hastis,

Cum lubet infesta stringitis arma manu
Mox ubi damnosi redierunt tædia belli,

Dum redeant pacis, pax ineunda placet,
Non pacem facitis sed paces, bellica semet,

Pax timet & numero fit minor ipsa suo.
Quis putet? ipsa boni damnosa est copia,
paxque

Rarior hoc quo jam sæpius illa datur.

In Clepsammium.

Quid sit vita doces vitæ pereuntis imago:
Exhausto vitæ pulvere pulvis ero.

Amicitia inter pauciores firmior. cf. pag. 79

Vinculum amicitia est, telorum fascis a-
mici;

Hos, veluti fascem vincula, stringit amor.
At vero paucos quam plures sæpius idem
Ambit amor; paucos firmitus ergo ligat.

Mors ultima linea.

Ad Pyramum & Thibem.

Dum tandem ad fructum longi propera-
tis amoris,

Mors vota vestra discidit,

An magis implevit? dum morte probatis
 amorem,
 Extrema amatis linea.

De amore suo.

Prima Rosilla suis miserum me cepit ocel-
 lis;
 Non oculis captum me tamen esse puto.

Ad Rosillam.

Uror & Idaliæ torrent mea viscera flam-
 mæ,
 Adde tuas flammæ jam recreatus ero:
 Sentio vincla, tui teneor captivus amore;
 Addito connubii vincula, liber ero.

Ad prodigum.

Quod mihi tu donas non debeo, prodige,
 munus;
 Hoc à more tuo, non ab amore venit.

In Acerram avarum

Qui petet accipiet Jacobus Apostolus in-
 quit,
 Quicumque accipiet, dicit Acerra, petet.

Ad Priscum.

Nullius tibi homo, multorum, Prisce, Jo-
 corum es.

Esse quidem tecum, non tamen esse velim.

Amicus

Amicus ἀνάγχο. Musica.

Impariter par est, ut Musica, fidus amicus:
 Hujus vox etiam dissona sæpe juvat.
Qui bonus est, sonitū mecum non semper
 eodem,
 Sed semper simili consonat ille fide.

In duos spadones cantores.

Garrit in auriculam cantori cantor, at
 alter
 Non opus est, inquit, nam sine teste su-
 mus.

Ad ineptum scriptorem.

Consilium.

Ne tua ~~fra~~ sustineat quis spernere carmi-
 na, libris
 Præfige, AD MOMUM, disticha pauca
 tuis.

Porcus & Pycus.

Currit, arat, pugnat, fert pondera nosq;
 caballus;
 Mellificatis apes, vellera fertis oves.
Ampla revertentes implent mulctralia
 vaccæ.
 Ubera plena domum grata capella re-
 fert.

Bos arat, ova parit Gallina, at pervigil an-
ser

Scribit, habent cervi cornua, carmen
aves.

At sus vivit iners similisque est solusavaro,
Ille sui similis: nil juvat ante necem,

De modo

Ad Grammaticum.

Quid modus est? apto rem claudens
tempore finis;
Infinitivum quis putet esse modum?

Ad Attalum.

Attale, quid natam dubitas agnoscere
prolem?

Mense tibi quarto quam nova nupta
parit.

Nedubita, tuus esse potest, me iudice, fru-
ctus,

Quem tuus alterius semine gignit ager.

*Omni fructus non jure seminis sed
jure soli percipitur.*

Julianus. l. 25. π. de usuris.

In Linum Discipulum

Ingratissimum.

Vitam quæ faciunt beatiorem,
 Et vulgi rudis eximunt tenebris ;
 Linguas, sacra, scientias & artes
 Phileno didicit Linus Magistro.
 Sed turpes imitarier cuculos,
 Et tantum facere ac loqui, Phileno
 Vitam quæ faciunt acerbiorē ;
 Hoc Lino didicit Linus Magistro.

In Phebilum.

Desertor ille literarum Phebilus
 Tam tarda questus literarum præmia,
 Ferulæ manum jam liberam subduxerat.
 Et mox initiatus sacris Laverniis
 Arti studebat isti, quæ cultoribus
 Labore in ipso dat laboris præmium.
 Sed studia cruda cum novus fur & minus
 Matura cœpit in forum propellere,
 Deprensus in foro & notatus stigmatē
 Invitus en rudis que literatus est.

Ad Lectorem.

Si non tota placent mea carmina, sufficit
 illud,
 Si mea vel solo carmina sine placent.

LIBER SECUNDI

FINIS.

HENRICI HARDERI
EPIGRAMMATUM
LIBER TERTIUS.

Ad Perillustrem & Magnificum Heroem
FRIDERICUM COMITEM
AB AHLFELD.

Magnum Regni Cancellarium.
&c. &c. &c.

Libabant veteres Bromio nova vina
Lyxo.

Gaudebat primis mensibus alma Ceres.
Palladios flavæ latices offerre Minervæ
Mos erat, exuvias, Mars animose, tibi-
Pomonæ pomis fiebat, carmine Phæbo.
Carmina cui libem, Tu mihi Phœbus etis.

In laudem Julii MAZARINI.

Sublime pectus illud & cœli capax
Exemplar illud unicum Prudentiæ,
Illam columnam Galliarum Julium

Lau-

Laudare nuper docta Musarum cohors
 In rupe sacra Phœbo cœpit Judice.
 Certatur undiquaque, quænam nominis
 Toto orbe noti dignius laudes canat.
 At nil Thalia, Clio nil, Erato nihil
 Artis nec oris, nil habet Polymnia;
 Nil denique omnis iste ter trium chorus,
 Quin omne tantis sentiant meritis minus.
 Tum Phœbus alios, inquit, ad vestras Deæ
 Vocate laudes, gravius hoc vestris onus
 Humeris quiescat; non eget præconio,
 Qui major unus omnium præconio est,
 Ipsi prope comparandus AHLEFELDIO.

Ad PHOEBUM.

Phœbe, Pater Vatum: cujus defecta fa-
     vore
 Mens hebet, ingenii nil bene gignit a-
     ger:
 Qui Sol in cœlis, in terris diceris aurum,
 Si mihi tu faveas ingeniosus ero.

Hæstia munita.

Cum malè firmatis premeret te mœnibus
     hostis,
 Sola tibi Virtus tunc tua murus erat.
 Jam tibi jam firmi surgunt munimina mu-
     ri,
 Quæ superare manu nemo, nec ipsa
     queas.

Ad M. Val. Martialem.

Nec mage corrupto potuisses tempore
nasci,
Nec mage corrupto tempore digna lo-
qui.

In Lucii Mercatoris nuptias.

Prodiga, vana, levis, Luci, tibi ducitur
uxor.
Speras tamen ditescere.
Hæc tibi, crede mihi, non cornu copiz, a-
mice,
Sed copiam fert cornuum.

Amici etymon.

Hic tibi amicus erit, nudo cui tradis ami-
ctum.
Non bene sub gelido pectore fervet
amor.
Frigidulus si quis foveatur vestibus, ille
Ejus amore calet, cujus amore calet.

Aurum.

Jupiter, ut perhibent, quondam mutatus
in aurum est.
Nunc quoque nescio quid Numinis il-
lud habet.

Ad duos rivales.

Hoc quod amicitiam dixit quis nescio
firmam,

Disfidii vobis maxima causa fuit:
Phyllida Daphnis amat, tu Phyllida, Tiry- 3
re; vobis

Non bene convenit, dum voluistis idem. 4

Scala honoris.

Ad summos vacuus vix enitetur hono- 4
res;

Tendere nunc sursum cernimus omne 4
grave.

In Chærilum Poetam.

Effertur Festi conjux, epicedia scribit
Chærilus & Festum præmia digna ro-
gat.

Nil dabo, Festus ait, sed mortem, Chæri-
le, malim

Officio simili concelebrare tuam.

Ecclesiæ Romanæ authoritas.

Per quâ firmatur Romana Ecclesia firmat
Scripturam; matris filia facta parens.

De forma & moribus Rosillæ.

Nempe quis objiciet magni mihi crimen
amoris;

Talia qui Dominæ viderit ora meæ?

Lumi

Lumina sideribus certant & colla ligustris;
 Certant purpureis labra genæque rosis.
 Pectora marmoribus fulvo coma conco-
 lor auro;

Denique quid memorem singula? tota
 placet.

3 Tota placet Rosilla mihi formosa decens-
 que;

4 Quodque magis placeat, non placet ipsa
 sibi.

Rosilla. Ros illa.

Ros est illa quidem sed frigore nempe ge-
 latus;

Quis putet hoc flammæ crescere rore
 meas?

Quam bene jungemur! nostro ros igne li-
 quefcet,

Et simul ardorem leniet iste meum.

A Rosillam inexorabilem.

Ut laboratque labos, ut idem sunt arbor
 & arbos,

Sic cor esse tuum eos, mea vita, potest.

In imaginem Rosillæ.

Sic ars sic nostram fecit natura Rosillam;
 Sic frons, sic oculi, labra, genæque ni-
 tent.

Me

Me miserum quod non tam blandos æquat
ocellos

Mente, nec hac forma pectora digna ge-
rit,

Si manus in duro hanc sic poneret ære My-
ronis,

Non foret effigies, ipsa Rosilla foret.

In suam imaginem.

En tibi me pictum, si sculptum poscis in
ære,

Insculpas cordi me precor ipsa tuo.

Mortis ingenium.

Sæpe vocat mortem, vivit tamen usque
Merimnus.

Aulus amans vitæ fata suprema subit.

Quam similis nostris mors est perversa pu-
ellis!

Seu fugias, sequitur; sive sequare, fugit.

Ad Morenium.

Qui te luce sacra solet exercere Moreni,

Improbus est, vincit nil tamen iste la-
bor.

De Bibulo febricitante.

Febre laborabat Bibulus Medicosque vi-
debat

De propulsanda curam agitare siti.

Vos,

Vos, ait, infestam nostro de corpore te-
brim,
Propulsate, sitim quid fuget ipse scio.

Ad Lectorem.

Si bona jungo malis laudem mihi candide
Lector
Debebis, veniam si mala jungo bonis.
Hæc mala sunt isthæc paullo meliora, quid
inde?
Si bona cuncta forent, non meliora fo-
rent.

Ad amicum fatuo amoris igne Corruptum.

Neglige Vulcanum; tecum domus igne
peribit,
Urit amor pectus, negligè, salvus eris.

In Lentulum Poetam.

Lentulus a verso componit carmina Phœ-
bo,
Et trahit invitas ex Helicone Deas.
O medici, mediam misero pertundite ve-
nam,
Nam quæ vena fluit vatibus illa deest.

Occasio.

Ad Anolbum calvum.

Non tibi defuerat peccandi Occasio, nec
tu
Illi defueras; estis, Anolbe, pares. *Ad*

Ad Priscum Senem.

Effe quid hoc dicam lautæ quod more ju-
ventæ

Spargis odorato pulvere, Prisce, comas?
Res mira & nova res canis simulare juven-
tam!

Te canum, canus ne videre, facis.

Vulcanus in cornu.

Tanta ferox fecit Vulcano cornua Ma-
jors,

Cornibus includi posfit ut ipse suis.

Avari cujusdam

Epitaphium.

Hic situs est, qui cum per pharmaca vi-
vere posset,

Parceret ut nummis, maluit ipse mori.

Nunc reor optaret vitam, si scire liceret

Impensas tantas tueris esse sui.

*Ad Amicum quendam ad Romana sacra
transeuntem.*

Nunc mihi post nullos olim dilectæ soda-
les,

Quo mihi non toto carior orbe fuit:

Fœdus amicitiz dissolvo denique nostræ,

Hanc habeat metam denique noster a-
mor.

G

Sed

Sed neque fallo fidem; dixi: Babylonius
 annis
 Cum fluet in Tibrim, finis amoris erit.
 Factum est: ausonii Euphrates se miscuit
 undis
 Tibris, & est Babylon Roma quod antè
 fuit.

Mercatoris cujusdam Epitaphium.

Creditor ignoscat, cedo mundoque fo-
 roque,
 Non nisi naturæ debita solvo meæ.

Dives moriens.

Omnia relinquo, fortunæ rebus abun-
 dans
 Et nullo obstrictus nomine cedo bonis.

Ad Cecilianum.

An constare putem cunctos tibi nescio
 sensus,
 Hoc scio, non audis, Cæciliane, bene.

Ad Harpalum furem.

Xquam tibi naturâ furti malus indidit usus
 Expellat furca licitor, non, credo, re-
 curret.

In Lucilium.

Ostendisse novas antiquis vatibus undas
 Bellerophontæi dicitur unguis equi.
 Hic proprios rodit, cum versum parturit,
 ungues.

Vix Aganippæas hic dabit unguis aquas.

Infelix ex felice.

In sola constans fors est levitate, sed eheu!
 Quam fuit hac nobis in levitate gravis?

Felix ex infelice.

Spes mutata metu est, bona spes non fal-
 lit, at ipsum

Dum modo me pergat fallere, malo
 metum.

Ad Mathonem:

Stultos esse, Matho, putas Poetas;
 Ten' censere ita posse de Poetis,
 Qui stultus, Matho, nec tamen Poeta es?

Ad Ponticum Philautum.

Qui tibi tam turpi tibi te submittis in-
 epto,
 Credere non possum, Pontice, te quod
 ames.

Lesbiæ Epitaphium.

Hoc tegitur tumulo tandemque supina
quiescit

Lesbia, cui motu nil prius antè fuit.
Tellurem huic facilem juvenes optate le-
vemque,

Semper enim facilis viva levisque fuit.

Ad Machiavellum.

Scriptores laudantur ab his, culpantur ab
illis.

Non habet hoc in te, Machiavelle, locum.
Te culpat quicumque probat, quas differis
artes

Discere, Doctorem disimulare juvat.
Si laudem scriptis quæfisti falleris, horum
Laudator rarus, multus Amator erit.

Ad Eundem.

Non tu solus eras, illas qui nosceret artes,
Sed qui vulgaret tam benè primus
eras.

Quod tu vulgasti dudù placet atq; placebit;
Sed quòd vulgasti displicuisse potest.

Ad Cottam.

Pauper eras nuper, diti jam Conjuge gau-
des;

Hæc tibi ducta animos divitiasque dedit.

Jam.

Jamque superbus opes jactas & cornua tol-
lis,

Nemo nisi conjux hæc tibi, Cotta, dedit.

Lacrymæ amantum.

Gaudet amor lacrymas similem sibi gignere prolem:

Ex oculo in pectus hæ, velut ille, cadunt.

In Aulum.

Res tibi curta domi est, aliorum fercula
captas,

Quodque domi non est te fugat, Aule,
domo.

In eundem.

Quod nemo socium te domi visit tuæ,
Humanitas est, Aule, non superbia.

Ad Pontificios.

Ungitis in stygio torrendos igne; quid
hoc est?

Oleumne flammis addere?

Aliquid ex nihilo.

Ad Nevolum.

Nobilitas nihil est, aliquid tua propria
virtus.

Sic aliquid numerus, Nzyole, ciphra ni-
hil. Junge

Junge ciphram numero, decies geminabitur ille.

Virtuti adde genus nobile, major erit.

In Labienum subito ditescentem.

Dives es, agnosco Labiene, ex paupere
Dives;

Imo ex pauperibus dives es innumeris.

Chiromantia.

Ingenium, mores, virtutes, crimina, fata
Manus docere prædicant.

Emanibus Virtus, nisi Martia, nulla videtur
Et sola liberalitas.

In Floram.

An fiet argento tempus venale vel auro
Nescio; sed noctes vendere Flora solet.

De Hermo & Phyllide

Novis conjugibus.

Et prodesse solent & delectare mariti:
Phyllis, cum thalamos ingrederetur,
ait.

Omne tulit punctum qui miscuit utile
dulci.

Phyllida dum miserè verberat, Hermus
ait.

In Acerram.

Gratus, Acerra, tibi est quisquis cum mu-
nere venit :

Sed solet exosus parcus abire cliens.

Latronis latro est fur furis amicus ; avarum

Nemo hominum prorsus sed nec avarus amat.

Epigrammatici.

Nos quoties nihil est quod agamus, car-
pere pravos

Aggredimur mores, sic quoque nil agimus.

Ad amicum quondam.

Hei mihi quis nunc es ? quantum muta-
tus ab illo

Tempore, quod fato junxit utrumque
pari ?

Quo toties jurata fides candorque recessit ?

Quo desiderium fugit amorque mei ?

Jamne ferox à sorte favente superbia cre-
scit ?

Et veterem sensim spernit amicitiam ?

Fortunæ ne fide precor : per munera fallit,

Unaque distribuit, surripit una manus.

Quos tribuit titulos nimio tibi vendidit ;
hos tu

Redde Deæ, mentem reddat ut illa tibi.

Virtus.

Ipsa sibi est Virtus pretium & pulcherrima
merces

Hinc alio virtus munere, credo, caret.

Ad Zoilum.

Carmina cur solus mala tu mea, Zoile,
dicis?

Non mea te dicunt carmina sola malum.

Patientia victrix*Emblematicum.*

Irritata diu patientia denique pugnat,
Et victrix quoties denique pugnat, abit,
Bella movent aquilæ cygnis: confidite
cygni:

Hoc genus armigerum desit esse Jov is.
Surge obverte animos & robur, Apollinis
ales.

Si qua fides, Aquilam sæpe triumphat
olor.

*Cygni ipsi non incipiunt pugnam sed & aquilam
si inceperit defendentes se vincunt. Aristot.*

Dionysius Corinthi.

Rex olim regni dejectus sorte puellis
Imperat: imperii quam malè cedit a-
mor!

Fama

Fama mulierum.

Fœmina laudantis præconia querere
famæ

Parce, juvat solos fama decetque Viros.
Ut bona sit castis nocet innotescere tamâ;

Implevit lenæ sæpius illa vicem.

Fama igitur castæ quæ conjugis optima?
nulla,

Esse velut conjux optima nulla solet.

Ad Pollam Sponsam.

Non forma sed dote places; dedit hæc
nus esse

Forma rei; formam res tibi, Polla, dedit.

Ad Ottonem Chirumantem.

Sola Dei manus est quæ nos & nostra gu-
bernat:

Non est in nostra mors neq; vita manu;
Quæ nos ergo manent cum discere fata la-
boras,

Inspice divinam si potes, Otto, manum.

Cornelius ἀνὸς γῆς cornu file.

Cornua ferre grave est, efferre hæc cor-
nua pejus.

Ne clament alii, si sapis ipse file.

Mundum non esse æternum,

Ad peripateticos.

Quod caret alterna requie durabile non
est.

Hac requie cœlum, flumina & astra ca-
rent.

Prodigus & avarus.

Prodigus infano gaudet sua perdere luxu;
O miseri quorum gaudia crimen ha-
bent!

Ut corradat opes tristis se torquet avarus,
Bis miseri quorum crux quoque crimen
habet.

Mulier barbata Amstelodami Anno 1668.

Cotta in fœmineo barbam cum cerneret
ore,

Naturæ iratus talia dicta dedit:
Fœmina jam rapuit vultus insignia nostri,
Restat ut hæc etiam cornua nostra gerat.

Ad Julium Cæsarem perpetuum Dictatorem.

Ventum ad supremum est, sed & in supre-
ma potestas

Est Jovis & contra nil valet una Venus,
Solus es, imperium solus Romamque
tenebis,

At non qui cupiet talia solus eris.

Par.

Parce tamen madidas romano sanguine
lauros,

Parce triumphatos tot memorare Du-
ces.

Invidiam laus ista parit non tertet Olym-
pum.

Quod poterit lauros spernere fulmen
habet.

In Neronem.

Sanguinis humani cupidissimis iste, vide-
tur

Sanguinis humani nil habuisse Nero.

In mortem ejusdem.

Se quoq; post alios properato funere tol-
lit:

Fecerat hoc melius deteriusque nihil.

In Cœcilium philautum.

Plus aliis de te quam tu tibi credere nolis:
Cœcilius secum, cum malus audit, ait:

ultima tempora.

Ptævalet ambitio, cessat dilectio; regnat
Multus honoris amor, nullus amoris
honor.

Antiqua Virtus,

Ad Liburnicum.

Cur

Cura prior bonus ut fieri, Liburnice, pos-
fis

Sit tua, posterior doctus ut esse queas.

Doctior est lux posterior: docet illa prio-
rem,

Sed prior est melior posteriore dies.

In Quintum Judicem.

Non opus esse reo verbis res quando lo-
quuntur,

Dum reus insinuat munera, Quintus
ait.

Tychonis Epitaphium.

Exilio felix & raro nomine notus,

Hic Jaceo patriæ crimen honorque
meæ.

Cœlitus orta mei potior pars reddita cœ-
lo est;

Fama quoque ex astris venit, ad astra
redit.

In Pontilianum Poetam.

Te proprio nuper laudasti carmine, lau-
do;

Metiris pede te, Pontiliane, tuo.

ALSTEDIUS *away*. SEDULITAS.

Quæ tibi debetur monstrasti nomine lau-
dem;
Nam doctis sola sedulitate places.

Privilegium Anolbi.

Nuper vulgato cautum est diplomate; li-
bros
Ne quis te præter vendat, Anolbe, tuos;
Quo vendi prohibentur habes diploma;
quid inde?
Nunc opus est alio quo jubeantur emi.

De unctiōe extrema,

Ad Clericos Romanenses.

Nitimini meritis, morientes ungitis ar-
tus,
Vos oleum verè perditis atque operam.

Amicitia.

Ad Clarissimum Virum.

M. AURELIUM BENZONIUM
Ecclesiast, Tyrstedensem.

Amicum integerrimum.

Constantes adversa probat Fortuna so-
dales;
Nulla satis læto tempore certa fides.
Sorte premente fides patet indubitabilis;
opto
De nostra dubites semper, Amice, fide.

In Ordinem Equestrem Elephant.

In Dania.

Jam pridem in cœlis ariesque caperque
micabant,

Bos, Leo, Centaurus, Pegasus, Ursa, canis.

Unus adhuc Elephas deerat dignissimus
astris.

Hunc quoque dum regni vult decus esse
sui

Elige qua cupias cœli regione micare

Quamque voles sedem, Jupiter inquit,
habe.

Emissis Elephas oculis infraque supraque
Lumina supremi nil moror axis, ait.

Heroum potiora mihi sunt pectora cœlo
Hoc tantum inferior pulchrius orbis
habet,

Pro Jove CHRISTIANUM pro stellis eligo
Danos

Sarcina magnanimis digna futura Viris.
Hic titulus Virtutis ero, neque luce carebo:

Pectora sunt stellis hæc quoque clara
suis.

Elephas Danicus.

Vos quot cunque micatis inter astra,
Vestro quadrupedes honore læti

Fli-

Æquo nos animo videte, nos iram
 Nec nobis nimis invidete sortem.
 Dederunt bona fata quod meremur:
 Vobis sidera dent propinqua lucem.
 Lucem sideribus dedisse nostrum est.

Ad Illustrem & Magnificum Heroem

JOHANNEM CHRISTOPHORUM

A KÖRBITS,

Regni Mareschallum, Intimum Reg. Conf.
 &c. &c. &c.

Post exantlatos per tot jam lustralabores,
 Post tot gesta domi munera totque
 foris,

Quàm bene CHRISTIANUS, KÖRBIZI
 Magne, videtur,
 Te dum consuluit consuluisse sibi,

Ad Generosissimum

Dn. CHRISTOPHORUM LIN-
 DENOVIVM,

Regium in aula Britannica Legat.
 extraord. Anno 1670.

Dectis Danorum flosque gentis inclytæ
 Prudens diserte Regis Interpres tui:
 Dum Te studentem patriæ rebus foris
 Britonum moratur aula, jam necessitas

Seu

Seu læva seu secunda nos domum trahit.
 Tibique sed non ultimum dicit vale
 Tibi tuisque debitor virtutibus
 Semper futurus nec tamen nomen malum
 H. H.

Ad Fortunam.

*De Generosissimo & Virtute ac literis
 Nobilissimo*

Dn. JANO ROSÆCRANZIO,
 Cancell. Consiliar. Præfecto Nibur-
 genfi, &c

O quam vetustas credidit coli dignam
 Dominamque dixit arbitramque ter-
 rarum:

Aliquando tandem tædeat Deam famæ
 Adeo inveniustæ putidique rumoris,
 Quo teste nil non impetu facis cæco,
 Bonis iniqua nil merentibus larga.
 Hunc ut refutes; JANUS ille tot retro,
 Genus Deorum, stirpis inclytæ sanguis
 Virtutis ædes & decus Camænarum.
 Ipsi DEO placere s'vetus & Regi,
 Quod literis virtutibusque debetur,
 Generique tot jam seculis perennanti,
 Te non vetante præmium ferat felix,
 Honoribusque quot meretur illustris
 Nomen perenni trada: inclytum famæ.

Hoc

Hoc quod rogamus ipsa te rogat Virtus,
 Hoc literarum præfides vovent Divæ.
 His, Diva, si libenter annues votis,
 Precesque non immitis audies nostras;
 Aliquando tandem desines malè audire.

Nobilissimo Domino

CASPARO SCHÖLERO

Regiæ Majest. à Secretis.

Jam tandem Fortuna sapit, jam cæca videri
 Definit & meritis quo decet ore favet.
 Erigitur digno sese SCHÖLERUS honore,
 Et stadium Virtus quod nova currat ha-
 bet.

Perge tuis, Fortuna, bonis meliorque perennas;
 Sic poteris laudi consuluisse tuæ. 4/7. 51.
 Tuque tua pariter virtute, Vir inclyte, perge;
 Sic poteris nostris consuluisse bonis.
 Jam Secreta tui sic tractas Regis & aulæ;
 Notius ut nostro te sit in orbe nihil.

Poetarum furor

Ad Anolbum.

Qvi nisi mente furas, Phœbi tibi templa
 patere
 Credis, Anolbe, furis; nec tamen illa pa-
 tent.

H

Poe

Poeseos utilitas,
emblematicum

Pingatur corpus soli obversum longa à tergo umbra.

Gloria virtutem comitari corpus ut um-
bra,

Si tamen irradiet corpus Apollo, solet.

Abstinentia,

Quæ bona sunt nimum nulli potuere
placere.

Est Virtus placitis abstinuisse malis.

Ad Rosillam.

Quale quod accendit de solis lumine vi-
vitrum,

Tales sunt oculi, pulcra Rosilla, mei:

Hos per in arentes penetrat tua flamma
medullas,

Cum video Solem te, mea vita, meum.

Virtus Platonica.

Si posset Virtus, inquit Plato, nuda videri;
Mirus in hanc hominum conciperetur
amor.

Nuda satis nostro spectatur tempore virtus.

Cur? quia virtutis tam modo friget amor.

In fœminam cornutam

Londini in Anglia visam. Anno 1670.

Vidimus his oculis cornutam vidimus
Anglam

Nil Anglus quod nunc jure queratur ha-
bet.

Si nequeant teneti tot cornua ferre mariti,
Ipsa onus hoc uxor, quod facit ipsa, feret.

Ad Gallam.

Te speculum benè Galla refert, cur? exhi-
bet umbram

Formosam, speculum te male, Galla, re-
fert.

Nec benè nec malè te referens, umbramque
per umbram

Disimulans speculum tu benè, Galla, re-
fers.

Ad Archimedem Siracusanum.

Occidis in tenui dum pingis pulvere, vitæ
Ultima mors verè linea facta tuæ est.

In Harpalum.

Quam pulcrum est digitis monstrari & di-
cier hic est?

Harpalus, ad furcam cum raperetur, ait

Incendium Londinense.

Londiniæ turres eductaq; culmina cælo,
 Illustris famæ peridumqve labor
 Stabant attoniti nova ceu miracula mundi,
 Nec quo jam ulterius progredierentur
 erat.

Invidiam meruere Deum; crudelis habenas
 Laxat & immisso Mulciber igne furit,
 Et furit & sævit, donec jam denique tessus
 Majus opus vidit viribus esse suis.
 Nil agis, indomitæ jam desine Mulciber iræ:
 Nil agis, invidiæ contrahe fræna tuæ.
 Magnificam delere paras & corrigis urbem:
 Clarius è flammis erigit illa caput.

Lingua Anglicana.

Perfectam Veneris faciem picturus Apel-
 les
 Virgineos tota legit in urbe greges.
 Quicquid in electis pulchrum vel amabile
 formis
 Repperit, in paphiæ transtulit ora Dex.
 Excesit nova forma modum: se pluribus
 una
 Debuit, at cunctis pulerior una fuit.
 Effigies Veneris quam sic collegit Apelles
 Effigies lingvæ est illa, Britanne, tuæ.

Apellis Epitaphium.

Qui simulare ipsam callebat imagine vi-
tam,
Mortuus est neque jam scit simulare ne-
cem.

Alexandri Magni.

Angustus mihi mundus erat, nec ferre
priorem,
Nec potui mecum vivus habere parem.
Contrahit ambitio tenui se clausa sepul-
chro:
Nunc hic Alexandris mille jacere licet.

Cæsaris & Pompeji.

Ferre parem nequirit Magnus, Cæsarve prio-
rem,
Morte pares facti, sed tamen ille prior.

Ducis Albani.

Sustulit hunc nimios dum mors invidit ho-
nores:
Sævitiâ vinci non tulit illa suam.

Catharinæ de Medicis.

Nominis omen amans me Gallia tota co-
lebas,
Expectans longis pharmaca grata malis.

Spes tua falsa fuit: mea te medicina pere-
mit,

Nil præter venas docta fecare tuas.

Legati regii in itinere mortui.

Sanctus eram, nulli quicquam in me jure li-
cebat.

Mors rudis hinc aliam me jubet ire viam.

Ad Attalum.

Te solè blandita suum vocat, Attale, con-
jux,

Non potes hanc Lunam jure vocare
tuam.

Nempe tibi inconstans est plus satis, Attale,
verùm

Impleri ex alio Pontia sole solet.

THOMÆ MORI

Epitaphium.

Mori memento quisquis hunc tumulum
vides.

Ille ille gentis tanta lux britannicæ,

Columenque voxque civium, Regis manus
Et purpuratorum alpha Morus Præsidum,

Charitum voluptas, dulce Musarum decus,
Virtutis ara, terminus constantiæ,

Virque omnium, dum vixit, integerrimus,

Hic

Hic ille Morus ille divisus jacet
 Iræ furentis immolatus Principis.
 Pœna quid ista fecerit dignum rogas?
 Age arrige aures: ipse quamvis mortuus
 Tibi dicit ipse, nempe quid dicit? nihil.

In chorum sacrum

Clarissimi M. THOMÆ KINGO,
 Episcopi Eyonensis.

Dania tolle caput, reliquis accepta remitte
 Gentibus & laudes noscere discite tuas;
 Discite peregrinæ fastum contemnere lingvæ;
 Ut placeas aliis discite placere tibi.

Ne dubita; quæ terra patet tua lingua pla-
 cebit,

Musaque jam summo docta placere Deo;
 Muneris hoc KINGO debes, hoc vindice
 nomen

Sperat & æternum Danica Musa decus.
 Dum pia vota canit, vocem dum mittit ad
 astra,

Ecce simul linguam tollit ad astra tuam:

In ejusdem encomium Arcis Croneburg.

Cronæburgiacas ornavit laudibus arces
 Kingius, ingenii non sine laude sui.
 Quam celebrent Vates non altera dignior
 arx est;

Dignior hoc nemo qui celebraret erat.

Ad Philosophum.

Sperandum adversis metuendū, ais, esse secundis.

Hoc sperare metum, spem metuissē foret.

Ad Damianum calvum.

Nunc lubet ô mores! ô tempora! dicere,
mores

Cum, Damiane, tuos tempora cerno tuas

Ad Monachos.

Quare capillos cæditis fraterculi?
Ne sponte, credo, defluant.

Missæ.

Quis missam fugiat negetque sacram?
Fecit Christus Apostolique missam.

Ad Nævolum Grammaticum scortatorem.

Dic quæcunque putas levibus dicenda
puellis;

Duc quacunque licet vel placet ire via;
Fac quæcunque jubet fieri væfana libido;
Denique ne fallat regula, Nævole, Fer.

Ad Mæcenatem.

Te cecinit Flaccus tu mentem animosque
dedisti;

Munere tu Flacci vivis & ille tuo.

Ad

*Ad Marcum concionatorem
benè docentem male viventem.*

Facundo nos ore doces facienda, nec ipse
 Quæ tam facundo præcipis ore facis.
 Salvificæ fidei similis mihi, Marce, videris;
 In cælum hæc ducit non tamen ipsa venit.

In historiam Poetarum Latinorum

Celeberrimi D. OLAI BORRICHII.

Orbis nobile sidus eruditi,
 Vatum gloria, perge sic mederi;
 (Nam nec hoc tuus abnuit Machaon)
 Perge quot Latio leguntur ore
 Vitam reddere mortuis Poetis.
 Nec nullum tibi præmium laboris
 Promittas, sciet orbis & deserto
 Illud fama loquetur ore; Vates
 Quod vivi tibi mortuique cedant.
 Quot cartis memoras tuis Poetas,
 Tot te, dignus es, ut canant Poetæ.

Alexander & Philippus.

Virtuti via nulla tuæ se, Magne, negabat.
 Perfidia se nulla, Philippe, tuæ.

In Calanum mendacem.

Cum loqueris falsis admisces vera, Calane
 Certa fides dictis constet ut inde tuis.

Ergo, Calane, ne quis si semper dicere verū,
Ne fallas, semper te volo falsa loqui

Amen.

Quid sit Amen quæsitus Iber sic afferit: inde
Nomē habet; pueri nempe quod Amen
ament.

De ebrietate,

Pontii Pastoris concio.

Ebrietas vitium est quo non damnosius
ullum;

Hanc fugitote meæ, Pontius inquit, oves.
Sæpius ebrietas fecit mala plurima, multas
Præcipue cædes ebria turba facit.

Tempore Noachi fuit ebria terra, necique
Quotquot erant homines ebria terra de-
dit.

Avarus.

X Semper Avarus eget, semper vult plura, nec
unquam
Quod vult, quod voluit forsan habere
potest.

Liberalis & avarus.

Non habet indignus quæ munera cepit
avarus,

Hæc quoque quæ benè dat munera lar-
gus habet.

In

In Emmam fucatam.

Mentito speculum vultu inspicias, exhibet
 umbram,
 Mentitur speculum non tamen, Emma,
 tuum.

Ad Proclum Poetam.

Si tua vis nunquam putrescere carmina,
 multo
 Quæ scribis condi carmina, Procle, sal-
 Servat ab interitu sal conciliatque saporem:
 Quæ sale scripta carent quid meruere?
 piper.

Amicitia.

Donec eris felix multos numerabis ami-
 cos,
 Et felix, multos dum numerabis, eris.

Ad Pythagoram.

Quas alii laudes scribendo, legendo, lo-
 quendo,
 Tibi tu tacendo comparas,
 Jamque silens loqueris famæ tamén ore,
 tuumque.
 Nunquam filet silentium.

De eodem.

Pythagoræ par nulla datur facundia laudis
 Pythagoram dignè vis celebrare? tace.

Viri cujusdam extra patriam mortui
Epitaphium.

Uxor is furias per mille pericula fugi;
 Contigit hac misero deniq; sede quies.
 Audeo nunc illam contemnere; sed precor
 o tu!

Ne mea resciscat forte Megæra, tace.
Gallia bodierna.

Dicta fuit quondam braccata comata to-
 gata
 Gallia, nunc dici tota sagata potest.

Ad Virum Doctissimum πολύγλωσσον.

Plurima scripta orbi donas, Vir docte, sa-
 pisque,
 Nil stolidus scribit Momus, & ille sapit.

Ad Lyconem de Camilla.

Formosam lepidamque scitulamque
 Dotatam minime tamen Camillam
 Nos amare Lyco vetas? Camillæ
 Tanta est gratia corporis decorque,
 Ut vel nuda viro queat placere.

Ad Ruffum.

Sors tua te ditem natura que fecit avarum
 Quid tibi, Ruffe, precer? qualis es esse
 velis

Divi.

Divitiis homini nihil optem pejus avaro,
Nec quicquam diti pejus avaritia.

Lalages Epitaphium.

Hoc Lalage tumulo vitæ pertaxa quiescit,
Nupta prius juveni nupta deinde seni,
Infelix Lalage nulli bene juncta marito:
Vivere non potuit ille, nec iste mori.

Pauper Poeta.

Vidurum Vates scribet nihil indigus auri.
Gignere sicut ager nil sine sole potest.

Meum & tuum bellorum causæ.

Ad Politicum.

Tolle meum atque tuum, sic bellum tolli-
tur, inquis.
Quomodo? cum tollant bella meum at-
que tuum?

Panegyricus Attali.

Si mihi centenis resonarent vocibus ora,
Ipsaque me Clio phocidis amne lavet,
Aut mihi Nestorei facundia suppetat oris,
Aut mihi fas magno cum Cicerone loqui;
Ore tuas digno nunquam tamen, Attale,
dotes

Possẽm aut virtutes enumerare tuas

Tanta

Tanta tibi sane est virtutum copia? tantum
Laudandis polles dotibus? imo nihil.

Grammaticus Philautus.

Tu bene fac, alter facito bene; Grammatico-
corum
Personam, jubeam qua mihi, nemo, doce-
cet.

Ad Ovenum.

Quam vereor citò ne pereant tua carmi-
na? mundum
Sunt qui stare diu postmodo posse ne-
gant.

In Lycorin jocus.

Se pacis dicit studiosam pulchra Lycoris,
Intestina tamen bella Lycoris amat.

Ad Paullum Romanum

Pro Patria fortissime occumbentem.

Æternam meruit tua mors, fortissime,
laudem,
Promeruit nullam laus tua, Paulle, necem.

Fabula Trojæ.

Regis proditor ille patriæque,
Sed fortis tamen & pius Maroni
Anxas humeris tulit parentem?

Victores spoliavit ille grajos?
 Per hostes pedes ivit atque flammās?
 Ad Ditem pedes ivit & rediit?
 Ivit, sed pedibus Maronianis.

Partes in Europa.

Si concordia mentis atque lingvæ
 Laudatur merito & bonis probatur,
 Cur non, cuius amat colitque lingvam,
 Germanum deceat favere Gallo?

Status imperii Romani 1672.

Quid vos iniquæ Dædali calumniæ
 Consilia nostra lenta ignava carpitis?
 Tantoque nos in patriæ periculo
 Cæcos stupentes & vocatis plumbeos?
 Germaniæ libertas hercle est perdita
 Perire si volentibus jam non licet.

Germania.

Ditavi stolido Gallum Germania luxu;
 Stultitiæ pænas exigit ipse meæ.

Turcarum Imperator.

Christicolæ odiis discordia turbat & ar-
 mis.
 Perpetuo turbet! res agit illa meas.

In Ponticum.

Omnibus ingratum meritis te, Pontice,
præstas.

Moribus his nulli, Pontice, gratus eris.

**AD JOANNEM GEORGIUM
CHRISTOPHORUM.**

Sodalem jucundissimum, Carmen Jocosum.

Jani, Christophori, Georgique,
Fastis nomina sacra Christianis.

Uni nomina terna cur parentes

Donavere tibi? ter esse gnatum

Felicem cupiere, ter beatum.

Et nos & reliqui tui quotannis

Ter te vivere cogimus sodales.

Quandocunque vel hoc, vel hoc, vel illud

Nomen lane redit diemque signat;

Tum nos è pedibus novem Dearum

Nostro vincula nectimus sodali.

Sed mollissima vincla, quæque solus

Dignus nomine solvat hoc Lyæus.

Tu pro more diem tuum coronas:

Quicquid Sequana galla delicati,

Vel Rhenus melior Nicerque, quicquid

Ad nos cærulea per profunda misit

Ex Uva generosiore Bætis,

Una ponitur omnibusque mensa.

O factum benè perge, Jane, perge

Nobis

Nobis vivere, vive ter quotannis
 Nos semel tibi, quamlibet parentes
 Tenaces nimium gemant parentes.
 Si census tamen atterit gravesque
 Exhaustit loculos beata vita;
 Non est hæc tua culpa sed parentum,
 Qui nomen tribuere sumtuosum.

Die Sonne der Mond.

Sol regnat sed Luna solet cornuta repleri;
 Hinc sol nonnullis scæmina Luna vir est.

Ætas parentum pejor avis &c.

Tam mala nostra ætas vix possit pejor ut
 esse,

Si qua fides pejor quæ tamen instat erit.
 Sit licet, at nostris erit hoc prudentior an-
 nis:

Jactabit proavi nomina nemo sui.

Ænigma Jocosum

Ad Marinum.

Hominum genus nostris frequens in urbi-
 bus

Nostros in usus cœlitus missum genus,
 Quo sine nec arcto viveres sub frigida
 Sed vel memor prioris innocentia
 Sincerus undique atque aperti pectoris
 Totus pateres vel pellito cum Schyta.

Indu-

Indutus ires cruda Damae tergora
 Aut quale victa tegmen assumpfiter
 Tot ille notus fabulis Tyrinthius.
 Hominum genus solers peritum callidum:
 Cui non negaret cedere & palmam dare,
 Tegeæus ipse, quamlibet doctissimus
 Quodcunque furto sed jocosum, condere.
 Amans tamen diei non piceas gerit
 Sed cereas tantum manus, vulgo licet
 Jam trita sit multique splenis fabula,
 Quod hoc genus Marine? dic si quid sapias,
 Nec sub mamilla Davus ignava latet,
 Repperimus, inquis, arrige huc aurem.

Rem acu.

Ad Lectorem.

Quæ volvenda damus tibi carmina, Le-
 ctor, eodem

Quo nos consilio scripsimus ista, lege:
 Non semper graviora juvant aut feris, tri-
 stem,

Sape leves animum restituere joci.
 Indulget licitam dum mens sibi tessa quie-
 tem,

Et quod agas nihil est, hoc age, ne quid
 agas.

In Euclionem

Calculo extinctum,

Tot ille arator jugerum,
 Tantique messor horrei

Opum.

Opumque custos plurimum
 Quam Crasus ipse Lydius
 Vel alter ille plumbeus
 Ciboque dignus aureo
 Iudex iners Apollinis
 Ille ille jam tota satis
 In urbe notus Euclio
 Dum desidet dum nummulis
 Metitur annos aureis
 Dum secula optat Nestoris
 Et secla sperat Nestoris
 Offensa rixit Atropos
 Geminisque mox sororibus
 Quin, hunc, ait, Diti damus
 Opibusque terra conditis
 Vitam diemque reddimus
 Sic illa, plaudit utraque
 Et hanc probat sententiam
 Audiverat suumque Mors
 Adjecit atra calculum.

In mortem Turreni.

Tandem terribili Turrenum turbine ta-
 tum
 Teutoniarum toties territa terra tegit.
 Teuto triumphator Teuto tutela tuorum
 Turreno tumulum tolle, trophaea tibi.

De THOMA BARTHOLINO.

Quem loquitur præsens, nec postera nesci-
et ætas;

Barbara quo sese Danicæ regna negant,
Qui quicquid veteres pulchrum scivere

novique,

Divina clausum pectoris æde tenet.
Cui Fortuna novi fastigia pandit honoris,

Datque suum meritis officiosa decus;

Tam magni celebrisque Viri qua fulget A-
pollo,

Nemo nequit laudes dicere, nemo potest.

In Calendas Junias

Anni 1676. & 1677. Danorum Victoriis
in mari Balthico nobilitatas,

Ductu Generosissimi Dni

NICOLAI JULII

Archithalassi Equitis aurati &c.

Diem serenum candidum nobis diem
Fastisque dignum posterisque debitum,

Quo bis triumphum læta vidit Dania

Cur Suecæ criminæ & diem nigrum

Diem nefastum luridum diem vocas?

Cur huic diei tot tuorum funera

Victasque captivasque clāsses imputas?

igno-

Ignosce Suece Junio, namque hanc tibi
Non Junius sed JULIUS cladem dedit.

In Calendas Maj & Junj Anni 1676.

Junii & Julii Anni 1677.

Suecis inauspicatas.

Infaustas nimitum tibi calendas
Atratas nimis atque inauspicatas
Tandem, Suece, cavere disce lucas.

Gothorum patriam satis potente
Firmam præsidio marique cinctam
Securus tumidusque possidebas.
Hac Majæ pepulere te Calendæ.

Terres Oceanum natante bello:
Nostris exitium minata regnis
Formidabilis illa clasfis instat.
Hanc perdunt tibi Juniaæ calendæ

Ausas per vetitum volare balthum
Et nostros prohibere comæatu
Frangunt disjiciunt feruntq; puppes
Post annum quoque Juniaæ calendæ.

Conatu tamen ultimo laboras
Et cui vix similem paremve vidit
Nostris Nereus Arbiter profundi
Nobis objicis ingerisque classem.
Hanc vincit quoque JULIUS fugatque
Et urit tibi Juliis calendis.

Post quartas tibi tam graves calendas

Si nondum resipis tibi que parcis
 Nec cœlo petis à minante pacem,
 Pares, Svece, prioribus futuras
 Et nonas tibi comprecor calendas.

AD NICOLAUM JULIUM

Thalassiarçh, Equ. Arat. &c.
 De Victoriis navalibus.

Dum Sveones, JULI balthi Neptune, tri-
 umphas

Captivasque facis nostra trophæa rates
 Non opus ut Romana tuas facundia laudes
 Pro rostris toties dicere sœta, canat.

Non opus ut meritas jactent tua classica
 lauros:

Devicti Sveones prædaque testis erunt.
 Objeiunt oculis tua se præconia nostris;
 Cernimus in laudes rostra diserta tuas.

Ad Lectorem.

An bona sint noster quæ carmina fudit
 Apollo

Nescio, quod nova sint, Lector amice, scio.
 Omne novum pulcrum non arbitror esse
 bonumque,

Omne bonum tamen hoc tempore penè
 novum.

LIBER III.

133

In avarum podagricum.

Auget avaritiam dum vult abolere pod-
dagra,

Nec dolor alterius tollitur alter ope.
Proficit & verbis quoque parcere discitava-
rus:

Nam simulac ô pes! ingemit, optat opes.

Lactuca.

Hospes apud Janum diverterat Otto Ba-
tavum,

Primaque lactucam mensa batava dabat.
Otto ait: hæc prisco claudebat tempore
cœnam.

Respondit batavus: claudit & illa meam.

LIBRI TERTII

FINIS.

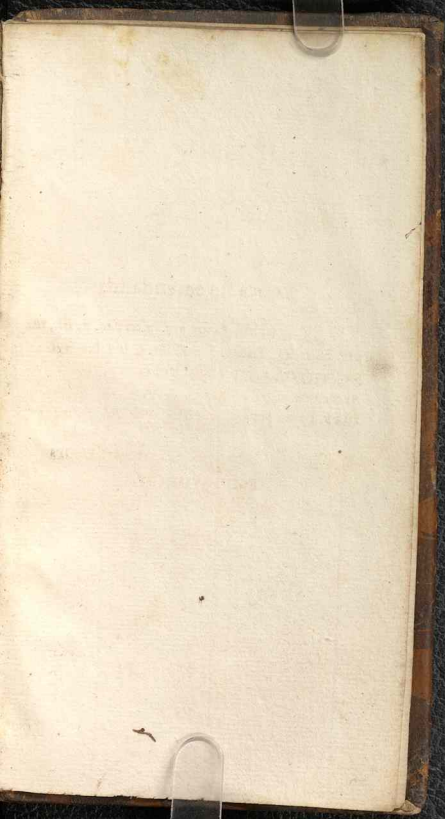

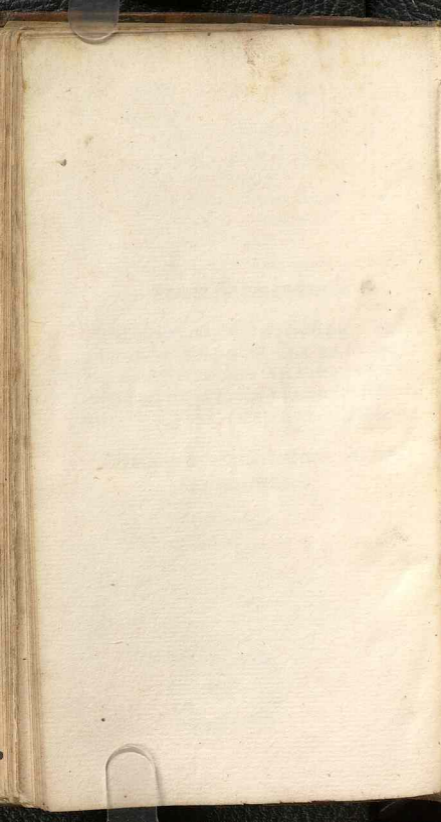
Errata sic emendanda

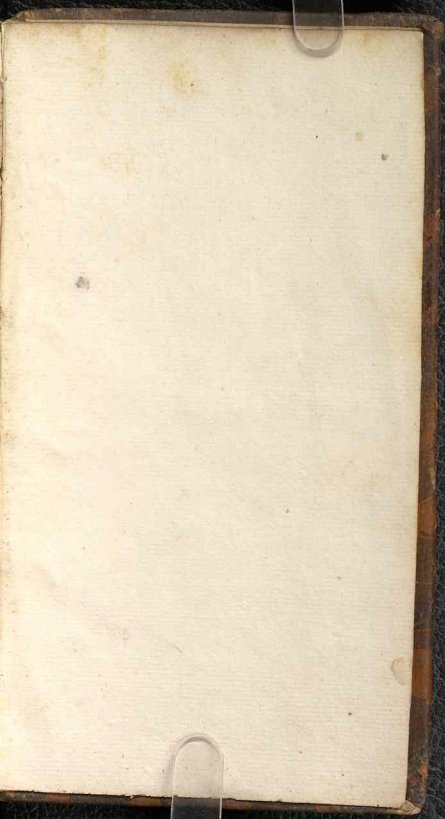
Pag. 3. vers. ult. Foscit pro Foscit pag. 7. lin. 10.
pro Fillii leg. Filii pag. 26. lin. 3. pro hic lege sic
pag. 43. vers. 7. pro Mam lege Nam p. 72. l. 2. Li-
num, p. 83. vers. 3. Vatibus p. 87. vers. 7. deleatur,
sua p. 89. v. penult. LIBRI. p. 122. v. 7. plurima

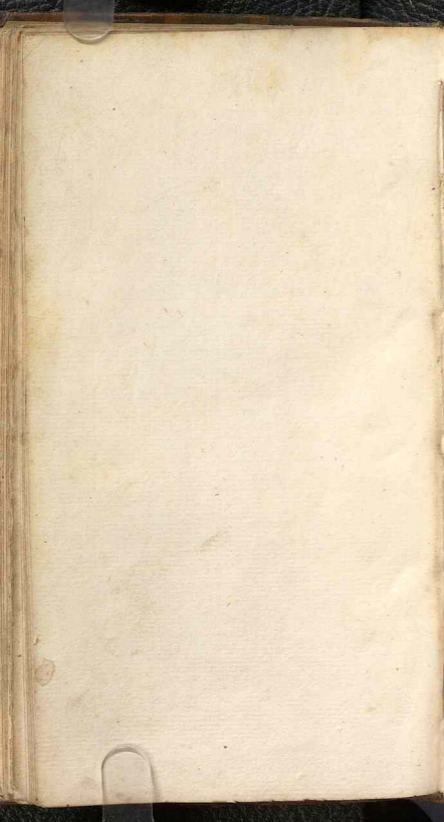
**Cætera benigni lectoris favori
relinquuntur.**

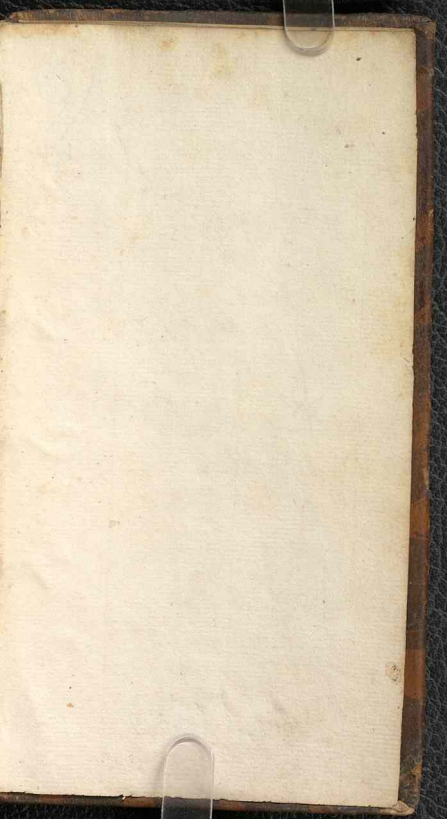

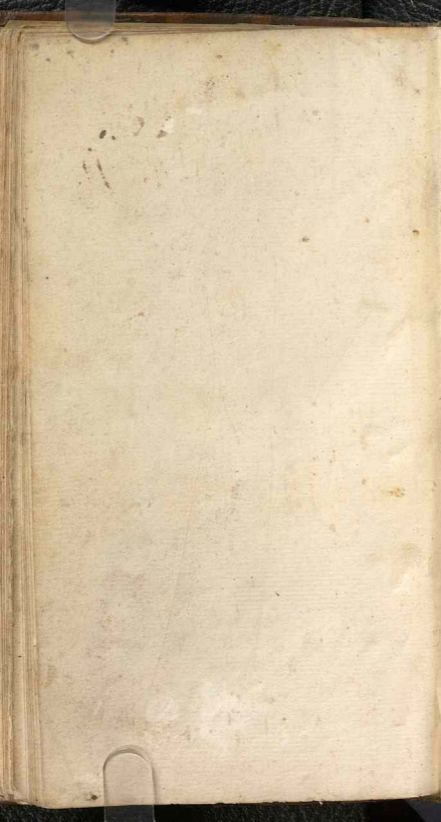

Ungue me
vini

